Влада — Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України ◆ № 63 (313) ◆ Вівторок, 7 квітня 1992 року ◆ Ціна 2 крб.

ПРОВОКАЦІЙНИЙ «ДЕСАНТ»

ПРО БЕЗПРЕЦЕДЕНТНІ ДІЇ РУЦЬКОГО НА ТЕРИТОРІЇ СУСІДНЬОЇ ДЕРЖАВИ ЧИТАЙТЕ НА 7 СТОР.

ЗУСТРІЧ міністрів закордонних справ України А. Зленка та Угорщини Г. Єсенські почалася в закарпатському містечку Берегове, а завершилася в угорському обласному центрі Ніредьгаза.

Після аналізу зробленого протягом минулого часу в розширенні двосторонніх відносин прийнято спільну заяву про забезпечення захисту національних меншостей.

Одночасно з міністрами радились і представники президентів України та Угорщини трьох прикордонних областей — Закарпатської М. Краіло та Саболч-Сатмар-Березької і Гойду-Бігарської П. Віраг.

Чільне місце на зустрічі займали питання налагодження належного функціонування пунктів спрощеного переходу кордону.

За підсумками зустрічі міністрів закордонних справ України та Угорщини прийнято спільне комюніке.

ВЧОРА відбулось розширене засідання колегії Генеральної прокуратури України, на якому розглядалося питання про завдання органів прокуратури, пов'язані із введенням в дію Закону про прокуратуру.

НА архієрейському Соборі Російської православної церкви в Москві митрополит Філарет (Денисенко) - оголосив про складення з себе обов'язків митрополита Київського і всієї України. Собор, розглянувши питання надання Українській православній церкві 'канонічної автокефалії, вирішив, що УПЦ не може бути канонічно незалежною.

Розпорядження Президента України

Президент України підписав розпорядження «Про організацію виконання заходів, передбачених Основами національної економічної політики України». Кабінету Міністрів разом з Національним банком та фондом державного майна України доручено протягом квітня-травня розробити і подати Державній думі України пакет проектів указів, розпоряджень та перелік законодавчих актів, які потребують перегляду і зміни. Вони мають відрегулювати проблеми грошового обігу, фінансів, цін і податків, структурної перебудови економіки, приватизації, зайнятості, соціального захисту населення та інші життєво важливі питання.

ГУМАННА МІСІЯ

Завершилося перебування в Києві делегації міжнародної організації «Лікарі світу за відвернення ядерної війни» (ЛСВЯВ), яка ставить за мету повну ліквідацію зброї геноциду. Під час візиту до столиці України визнані фахівці в галузі медицини відвідали кілька наукових установ, ознайомилися зі станом охорони здоров'я в Україні.

Учора делегацію прийняв заступник Голови Верховної Ради України В. Гриньов. На зустрічі були також присутні голова Комісії Верховної Ради у справах жінок, охорони сім'ї, материнства і дитинства Г. Ходоровський і голова Комісії Верховної Ради з питань здоров'я людини П. Віцяк.

В. Гриньов підкреслив, що без'ядерний статус України стане складовою частиною її Конституції.

Він також ознайомив гостей з політикою України щодо вивезення ядерних озброєнь зі своєї території та контролю над ними.

Пан Лаун, у свою чергу, привітав позицію України з питань ядерних озброєнь. Ми вперше, зазначив він, знайшли спільну мову з адміністрацією країни, яка має можливість, але за власним бажанням відмовляється стати ядерною державою.

ДО ВІЗИТУ ПРЕЗИДЕНТА МОК

Сьогодні на запрошення Президента України Л. Кравчука до Києва прибуває Хуан Антоніо Самаранч — Президент Міжнародного олімпійського комітету, іспанський громадський діяч.

Програмою перебування Х. А. Самаранча в Києві передбачається його зустріч з Президентом України Л. Кравчуком та керівництвом Національного олімпійського комітету України, проведення прес-конференції для українських та іноземних журналістів.

Немає ані сімдесят шостого, ані дев'яносто третього. Немає чим заправляти власні авто любителям, немає на чому везти сільгосппродукцію до міста. Не вистачає на посівну кампанію... Уряд годує обіцянками. Влучно сказано з трибуни Верховної Ради: «Як тільки Прем'єр-міністр з'являється перед депутатами, то ешелони з нафтою з усіх-усюд починають рухатися. Потім чомусь ці ешелони десь зупиняються». Отже, автотранспорт стає анахронізмом. «Запрягайте, хлопці, коней!»

Зв'язки з Румунією міцнішатимуть

В суботу ввечері, 4 квітня, з Румунії повернулася делегація Верховної Ради України на чолі з Головою Верховної Ради І. С. Плющем, де перебувала з офіційним візитом на запрошення парламенту Румунії.

Як вже повідомлялося, делегація зустрілася з Президентом Румунії І. Ілієску. Відбулися зустрічі і бесіди в парламенті і уряді Румунії.

У ході бесід, що пройшли у відвертій і конструктивній обстановці, румунська сторона була проінформована про політичну і соціально-економічну ситуацію в Україні.

І. С. Плющ розповів також про роботу Верховної Ради України, про ті важливі завдання, що стоять перед нею на шляху розбудови власної державності.

Під час обміну думками сторони констатували, що нині існують реальні умови для розвитку на новій основі плідного двостороннього співробітництва в різних галузях. Відзначалося також, що потребує поліпшення обмін інформацією про діяльність законодавчих органів влади та урядів обох країн.

Була досягнута домовленість продовжити діалог про розробку міждержавних угод, в тому числі про захист прав національних меншин.

Конкретні форми співробітництва визначені у підписаному в ході візиту Протоколі про міжпарламентські зв'язки.

Сторони домовились про сприяння розвиткові безпосередніх контактів між окремими міністерствами, відомствами і організаціями обох країн, створення умов для розвитку прямих господарських, науково-технічних та культурних зв'язків. Сторони погодились, що розвиток взаємовигідного двостороннього співробітництва відповідає національним інтересам України і Румунії.

Після бесіди з українською делегацією Президент Румунії І. Ілієску сказав журналістам:

— Я хотів би наголосити, що ми надаємо великого значення візиту української парламентської делегації. Гадаю, що головним є прагнення і спільне бажання розвивати добросусідські відносини між нашими країнами. Ми спільно зацікавлені у розбудові відносин довіри і добросусідства, співпраці в галузях економіки, політики, культури, гуманітарній. Наші об'єднані зусилля сприятимуть становленню і демократичному розвитку наших держав, здійсненню економічної реформи і переходу до ринкової економіки, створенню зони спокою і взаєморозуміння у цьому неспокійному регіоні Європи.

Я впевнений, що наше двостороннє співробітництво може стати позитивним фактором. Не розв'язані проблеми не повинні затьмарювати наше взаємне прагнення до позитивних і конструктивних дій. Тільки на шляху нормальних відносин і позитивних дій можна знайти шляхи розв'язання складних проблем.

З задоволенням можу сказати, що ми дійшли згоди щодо цього і під час моєї зустрічі з Президентом України паном Кравчуком у Давосі, і сьогодні під час розмови з парламентською делегацією України на чолі з паном Плющем. Наше спільне прагнення — якомога швидше закінчити розробку міждержавної угоди, над якою працюють міністерства закордонних справ, і підписати її на найвищому рівні у Києві чи Бухаресті.

Після офіційної частини візиту українська делегація побувала в Сучавському повіті, який межує з нашою Чернівецькою областю. По доброму народному звичаю з хлібом-сіллю зустрічали гостей в місті Сучава. Звучала й українська мова, адже на території повіту проживають тисячі українців.

Наші народи — сусіди, і добросусідські, ділові стосунки допоможуть їм будувати нове життя, — така думка висловлювалась під час розмови делегації з префектом Сучави Даніелем Катарджіу та іншими керівниками повіту. Вносились конкретні пропозиції щодо зміцнення зв'язків, налагодження співробітництва.

Зворушливою була зустріч з головою спілки українців Стефаном Ткачуком та іншими представниками української громади Сучавського повіту. Вони розповідали про своє життя, яке до революції в Румунії було нелегким, про свої сьогоднішні проблеми. Відзначалося, що в останній час Україна стала до них значно ближчою. Встановлюються зв'язки, економічні та культурні, з Чернівецькою областю. Румунські українці висловлювали надію, що Україна допомагатиме їм у збереженні національної культури, рідної мови, традицій.

До речі, про це йшла мова і в містечку Дарменешти, де відбулася зустріч з місцевими українцями. Вони розповідали, з якою радістю дізналися, що Україна стала незалежною державою. І тепер з великим інтересом слідкують за тим, якою стає нова Україна. Тому і запитань до нашої парламентської делегації було багато. І були побажання, щоб на рідній землі не забували про тих своїх земляків, які живуть за її межами.

Відразу ж після повернення, ще в аеропорту, Голова Верховної Ради І. С. Плющ сказав:

— Я висловлюю думку всієї делегації, що ми задоволені візитом до сусідньої держави Румунії. Ми переконалися, що він був потрібен ще раніше. Адже українській і румунський народи живуть по сусідству, мають спільний кордон і багато спільного в історії розвитку наших народів. Румунія давно є державою, Україна стала незалежною державою чотири місяці тому, після референдуму. А відповідних відносин, міждержавних і міжнародами, не було. Коли ж у нас нема достатньої інформованості, нема інших каналів і шляхів, то цей вакуум, ясна річ, мав чимось заповнюватись. І з'являлися мотиви для непотрібних чуток, тлумачень, які йшли від невеликих політичних груп чи окремих діячів.

Нам було запропоновано досить ущільнену, напружену програму, і вона була плідною. Переговори на найвищому рівні, бесіди і виступ у парламенті, відвідання одного з повітів, сусіднього з Чернівецькою областю, дали нам всі підстави вважати, що на всіх рівнях, де доводилося зустрічатися, ми відчували щирі, відверті стосунки і велике бажання якомога швидше налагодити добросусідські міждержавні, міжпарламентські, міжлюдські стосунки в усіх сферах нашого життя.

Прес-центр ВР України

На знімку: під час візиту.

Фото Юрія ФЕДОРОВА.

Актуально

ДЕ РУЦЬКОЙ, ТАМ І ШКОДА!

Президент Снєгур звинувачує Росію у порушенні договору, що визнає непорушними кордони між державами СНД. У посланні на ім'я Бориса Єльцина він засудив візит до Придністров'я віце-президента Руцького. Снєгур заявив, що безвідповідальні заклики Руцького надати цьому регіонові незалежності завдали Молдові серйозної шкоди.

Сам же російський віце-президент, виступаючи в неділю в Тирасполі, відкинув критику кишинівських властей як несправедливу. Він повідомив, що метою його поїздки до Придністров'я було зустрітися з командуванням і військовослужбовцями 14-ї армії «в світлі провокацій, що мали місце». Про які саме провокації йшлося, він не уточнював.

Після від'їзду Руцького, повідомили нам зі столиці Молдови, знову були зірвані переговори узгоджувальної комісії. 14-та армія все більше втягується в конфлікт. З вірогідних джерел стало відомо, що проти молдовських поліцейських застосовувалися танки і авіація. Вночі з неділі на понеділок у передмісті Кишинева було чути автоматні черги.

ТОВАРИШІ, ГОЛОВНЕ СПОКІЙ!

Учора в Москві розпочався VI З'їзд народних депутатів Росії. В його роботі беруть участь понад 900 депутатів. Виступаючи на відкритті з'їзду, Руслан Хасбулатов закликав провести його «спокійно, в дусі громадянської злагоди».

Однак складні питання, які стоять на порядку денному, навряд чи дадуть змогу провести його виважено. Очікується, що депутати-консерватори вимагатимуть скорочення президентських повноважень та відставки уряду. У зв'язку з цим Президент Єльцин напередодні наголосив, що парламентське правління, за якого президент залишиться символічною фігурою, є неприйнятним. На його думку, постійна боротьба фракцій у парламенті заблокує роботу виконавчих органів та здійснення реформ.

ЗАМІСТЬ КОНСОЛІДАЦІЇ — РОЗПАД

Колишній президент колишнього Радянського Союзу піддав критиці лідерів СНД за їхнє невміння розв'язувати економічні та політичні проблеми. В інтерв'ю, яке Михайло Сергійович дав газетам «Комсомольская правда» і «Більд», особливо дісталося Єльцину та Кравчукові за те, що вони ніяк не знайдуть шляхи до співробітництва. Щодо співдружності, то, вважає Горбачов, вона не консолідується, а скоріше наближається до повного розвалу.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Заява Президії Верховної Ради України щодо Чорноморського флоту

Останнім часом політичні і державні діячі Російської Федерації, командування Військово-Морського Флоту Об'єднаних Збройних Сил СНД роблять спроби загострити і тим самим дестабілізувати обстановку навколо Чорноморського Флоту. Лунають неприховані погрози взяти під юрисдикцію Російської Федерації весь Чорноморський Флот.

Особливе обурення у громадськості України викликали поїздка 3—4 квітня до м. Севастополя віце-президента Російської Федерації О. В. Руцького, виголошені ним заяви та виступи, як щодо флоту, так і подальшої долі Криму, які розцінюються нами як спроба прямого втручання у внутрішні справи незалежної держави.

Командуючий ВМФ СНД та його заступники здійснюють візити, надсилають на Чорноморський Флот телеграми і звернення, в яких перевищують свої службові повноваження, беруться давати політичну і правову оцінку діяльності не тільки керівництва Міністерства оборони України, а й вищих законодавчих та виконавчих органів України, що є неприпустимим.

Командування Чорноморським Флотом на чолі з І. В. Касатоновим зухвало ігнорує Конституцію і Закони України, проводить відверту антиукраїнську пропаганду серед військовослужбовців, розпалює міжнаціональну ворожнечу.

Україна, будуючи власні Збройні Сили на чіткій правовій основі, неодноразово висловлювала свою позицію щодо Чорноморського Флоту на зустрічах керівників держав, переговорах з Міністерством оборони колишнього Союзу РСР. Україна зробила значний вклад у будівництво Балтійського, Північного, Тихоокеанського та Чорноморського флотів колишнього СРСР. Маючи право на успадкування своєї частки від усього Військово-Морського Флоту колишнього СРСР, Україна претендує лише на ту частину Чорноморського Флоту, яка приписана в її портах, що є значно менше від вкладу України у Військово-Морські Сили колишнього Союзу.

Україна послідовно зміцнюватиме свою державність, наполегливо будуватиме власні Збройні Сили, в тому числі Військово-Морський Флот. Українська держава гарантує соціальний і правовий захист військовослужбовцям та членам їхніх родин.

Президія Верховної Ради пропонує Президентові України як Головнокомандуючому Збройними Силами України, керуючись Постановою Верховної Ради України від 24 серпня 1991 р. «Про військові формування в Україні», законами та іншими законодавчими актами України, негайно вжити необхідних заходів щодо створення Військово-Морських Сил України.

Президія Верховної Ради України звертається до населення Криму, військовослужбовців Чорноморського Флоту зберігати спокій і не піддаватися під вплив провокаційних заяв з боку командування Військово-Морського Флоту СНД та окремих керівників Російської Федерації.

Президія Верховної Ради України звертається до Верховної Ради Російської Федерації із закликом підтримати наші намагання нормалізувати ситуацію, що склалась навколо Чорноморського Флоту.

ПРЕДСТАВНИК ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПО ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ ПАВЛО ЛАЗАРЕНКО:

«ТВОРИТИ НОВУ ДЕРЖАВУ ТАКОЮ, ЯК ЗАДУМАЛИ»

Розмови про ймовірні труднощі і навіть зриви весняних польових робіт на Дніпропетровщині виявилися надто перебільшеними. Сьогодні усі господарства області оперативно закрили вологу в грунті і уже засіяли більше половини ранніх зернових. І техніка виявилася підготовленою пристойно, і пальним село забезпечено достатньо, і люди налаштовані трудитися сумлінно.

ЦЕЙ факт сам по собі сприймається оптимістично, та його не випадково ще й з іншої причини тлумачать тут як вельми обнадійливий. Павло Лазаренко, який донедавна очолював аграрний сектор, призначений представником Президента в області. І промислова Дніпропетровщина, звикла, що перші особи були, як правило, металургами, будівельниками або гірниками, зовсім трохи дивувалася вибором Леоніда Кравчука. Натомість пройнялася передчуттям жаданих і, мабуть, вистражданих змін, поскільки — з іншого боку — кілька останніх літ їй фатально не таланило на керівників.

— Таки дуже багато, Павле Івановичу, чекають од вас люди, котрим нелегко вживатися в незнаний ще ринок, яким майже над терпіння надокучили безладдя й безвладдя, дефіцити продуктів і товарів...

— Мені вже докоряють: не маю, мовляв, власної програми. Але що зараз треба — гучні слова чи копіткі дії й діла? В перші дні після призначення побував на трубопрокатному заводі, у металургів Кривого Рогу, зустрівся з залізничниками, був на центральному ринку обласного центру. І всюди люди говорили, що вкрай потрібно рішуче покращувати продовольче забезпечення, займатися житловим будівництвом, наводити елементарний порядок. То хіба це не є програма, над реалізацією якої належить працювати державній адміністрації?

Суто економічні проблеми мають вирішуватися трудовими колективами, і закони про роздержавлення та приватизацію, інші реформи чимдалі посилюватимуть самостійність виробничих осередків. Не вважаю обов'язком представника Президента втручатися у внутрішню діяльність підприємств, досить зупинити сповзання рівня виробництва, а далі послідовно домагатися становлення ринкових відносин та передачі у колективну, акціонерну, приватну і т. д. власність діючих потужностей. Моє завдання — підтримувати малі і середні підприємства, підтримувати підприємців. Нові підрозділи державної адміністрації, які зараз формуються в області, для цього й будуть призначені.

— Отже, відбуватиметься нарешті те, про що досі лише точилися дискусії? Однак на вас чатують неабиякі випробування: навряд, що усі в нас психологічно готові до революційних і неминучих болючих процесів.

— Обов'язково доведеться враховувати стан суспільства та настрої людей, прогнозувати й пом'якшувати ускладнення і наслідки. Будемо поспішати, як кажуть, не поспішаючи. А що на нас чекає, уявляю за аналогією подій, котрі уже зараз відбуваються у зв'язку з земельною реформою. Три покоління селян виховувалися, по суті, на тому, що земля — всенародна власність, а приватною бути не може. І все ж нині в області спинається на ноги близько 800 фермерських господарств, які володіють 15 тисячами гектарів землі. Тут інша проблема на заваді: за теперішніх цін на техніку, пальне, добрива, будматеріали «завести» ферму самостійно майже неможливо. Ми тому й створили для послуг фермерів першу машинно-тракторну станцію там, де їх найгустіше, щоб підтримати приватників на селі.

— Оперативні дії на нових напрямках дійсно аж просяться, і формула «спішити не поспішаючи» не в усіх випадках, мабуть, виправдана. Перші акції, здійснені вами у ролі представника Президента, це підтверджують.

— Виділення усім бажаючим городянам ділянок під городи, а також витіснення з ринків «тіньовиків» і рішення про щосуботні ярмарки за участю селян з районів — те, що треба було давно зробити. А зараз ніяк не можна відкладати на потім приватизацію і комерціалізацію закладів торгівлі. Адміністративно - управлінські структури, зберігаючись, правлять бал на користь корумпованих прошарків — я це знаю. У Дніпропетровську і Кривому Розі ми обстежили майже тисячу продуктових магазинів, і лише в третині з них пропонувалося покупцям пташине м'ясо. Тим часом в холодильниках його — тисячі тонн. Комусь вигідно підтримувати високі «базарні» ціни? На птахофабриках нагромадилося також близько тридцяти мільйонів штук яєць, а їх вільно не купиш.

— Переінакшити прогнилі порядки самотужки, Павле Івановичу, не вдасться. Місцевим журналістам ви уже казали: формуєте команду, віддаючи перевагу молодості і професіоналізму. Та професіоналізм, як на мене, поняття завузьке для даної ситуації. Адже багато важитиме, кого підберете в області, де домінують консервативні сили.

— А я ширше й мислив, коли говорив про такий критерій, як професіоналізм. В адміністрації мають працювати бездоганні фахівці, які водночас наділені відповідними чеснотами та глибоко розуміються на сучасних перетвореннях в нашому суспільстві. Незалежно від партійних переконань ці люди повинні бути сповнені щирого бажання творити нову Україну такою, якою ми її тепер задумали.

Микола НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Дніпропетровськ.

Туди не ходять поїзди

Комісія Верховної Ради України з питань правопорядку і боротьби із злочинністю повідомляє, що протягом останніх днів напруга у Придністров'ї не спадала.

Органи внутрішніх справ республіки здійснювали заходи з метою надійної охорони громадського порядку в зоні особливого режиму. Щодобово через КПП до Молдови і в зворотному напрямку після обстеження пропускається біля восьми тисяч автотранспортних засобів. Зокрема 150—200 автобусів, до трьох тисяч вантажівок, близько шести тисяч легкових автомашин. У місті Чернівці затримано двох місцевих жителів, у яких вилучено два обрізи, 12 патронів до них та маріхуану. У Вінницькій області біля села Ріг затримано автомобіль «Тойота». У пасажирів вилучено магазин до автомата АКСМ з 27 патронами. Згідно з наказом начальника Одеської залізниці змінено маршрути руху пасажирських та приміських поїздів, які слідували через станції Тирасполь та Бендери. Поїзди Москва — Бухарест, Москва — Софія та інші прямуватимуть на Могилів-Подільський. Рух дизель-поїзда Одеса — Кишинів відмінено до особливого розпорядження.

До МВС України з Кишинева надійшла інформація: політична рада Демократичної партії Росії закликала російський уряд виступити з вимогою до молдовських керівників, щоб останні розпочали прямі переговори з лідерами Придністров'я.

ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА — Й ПОЛІТИКА РЕФОРМ

Чи може сьогодні Україна йти шляхом перетворень економічної системи на принципах вільного ринкового господарства, регульованого суверенною Українською державою? Може.

Стратегія цього шляху була намічена нинішнім Президентом України близько двох років тому, й автору цих нотаток було доручено взяти участь у її розробленні. Чи є інший шлях?

Ні, не існує.

Свобода товаровиробників реалізується через усвідомлення ними тих правил, котрі їм диктує ринок. Ринкова структура динамічна тією мірою, по-перше, якою це випливає із саморозвитку економіки, а по-друге, — якою дозволяє держава.

Держава своїм контролем за станом ринку більшою чи меншою мірою стримує структурні економічні зрушення.

Сьогодні попередня держава — Радянський Союз розпалась.

Виникло багато нових, політично незалежних держав. Однак вони не оволоділи до цього часу всім арсеналом засобів регулювання своїх національних господарств. Усі, за винятком однієї — Росії. Остання не тільки повністю керує економікою у своїх державних кордонах, а й контролює економічні процеси в сукупності держав, які входили до СРСР. За такої ситуації Росія не змогла не скористатися з переваг свого чільного становища: регулюючи державні імпульси, спрямовані на економічну експлуатацію залежних від неї країн собі на користь.

У всьому світі відомі методи зовнішньоекономічної експансії за умов формальної незалежності держав — це методи фінансового тиску на них. Як саме собою зрозуміле, ці методи використовує Росія щодо інших держав. І до того ж, Росія заволоділа правами одноосібного керування спільним грошовим оборотом.

При утворенні СНД Російська Федерація не запропонувала спільно регулювати випуск і розподіл між державами грошових коштів, що їх друкують націоналізовані нею підприємства. Центральний банк Росії, не радячись із іншими, викидає нові порції кредитних ресурсів, власниками котрих стають виняткове російські заклади (бюджет, банки, підприємства). Вона в односторонньому порядку користується банківськими депозитними та іншими позиковими коштами всіх держав, що були раніше централізовані Держбанком СРСР і підлягають поверненню власникам. Так само в односторонньому порядку використовує уряд Росії спільні валютні нагромадження і запаси.

Внаслідок тільки цих дій найбільша з держав СНД обертає на свою користь співвідношення фізичних обсягів товарів, що ввозяться й вивозяться, хоча вартісний баланс зовнішньої торгівлі — наприклад, між Україною й Росією — показуватиме протилежну картину: боржником буде вважатися Україна та інші обплутані фінансово-грошовими тенетами держави. Вони також змушені будуть частково відшкодовувати внутрішні й зовнішні борги, що припадають на Росію, котра придбала на відповідні кошти імпортні товари. Російська держава за рахунок спільно створених золотовалютних резервів уже забезпечує вищу платоспроможність карбованця на своїй території, і далі її відчуженість від таких проблем у державах «карбованцевої зони», безумовно, зростатиме.

Створивши необхідні фінансово-ціннісні передумови, Росія незабаром почне пред'являти до оплати іншим державам боргові зобов'язання за негативне сальдо експортно-імпортного обороту.

Чи може Україна за цих умов самостійно регулювати співвідношення товарів і грошей на власній території, стимулювати активність зовнішньої торгівлі, стабілізувати ціни, вводити антиінфляційні важелі, добиватися фінансової сталості підприємств і підтримувати рівень життя народу? Чи може вона стимулювати структурні зрушення і збільшення національного багатства, приплив інвестицій, товарів і технологій? Ні й ні.

Вихід один: послідовно здійснювати курс на економічну незалежність, висловлений доленосними актами Верховної Ради України в 1990 та 1991 роках і «Основами національної економічної політики» Президента нашої держави.

Розумність цих підходів підтвердили в особистих бесідах, дискусіях і експертизах визначні політики, бізнесмени США, Англії, Італії, Німеччини, вчені Гарвардського, Нью-Йоркського, Центральноєвропейського університетів, Массачусетського технологічного інституту тощо. І тепер ми повинні зробити рішучий крок до становлення суверенної економіки — через самостійну емісію грошей, незалежну кредитну систему, свою бюджетну та позикову політику, власний контроль за рухом цін, забезпечення збалансованості товарів і платіжних коштів, митне й валютне регулювання.

Яка ж буде нова економічна функція Української держави? Вона послідовно звільнятиме ринок від своєї адміністративної опіки. Зокрема, це виражатиметься ось у чому. По-перше, буде різко розширено коло продукції, яку продаватимуть поза державним замовленням, лімітами та іншими централізованими розподільниками. Водночас там, де існує конкуренція, держава не втручатиметься в ціноутворення. По-друге, істотно скорочуються бюджетні вливання в економіку і при цьому будуть знижені прямі й непрямі податки. Держава послабить контроль за створенням і ліквідацією підприємств, продажем майна і цінних паперів. Національний банк перестане вказувати, скільки і в яку ціну купувати банкам кредитні ресурси. По-третє, мінімізується перелік рецензованих для експорту товарів і збільшується кількість ступенів свободи в операціях з валютою. Українська держава оволодіє методами опосередкованого впливу. Головними серед них будуть: стимулювання за допомогою пільгових кредитів, податків, субсидій та інвестицій структурних перебудов і впровадження нових технологій, регулювання грошової маси і діяльності банків, вплив за допомогою цін і податків на монополістів, диференційоване митно-тарифне й валютне стимулювання експорту, заохочення підприємництва і торгівлі.

Крім того, наша держава — єдина, котра зможе забезпечити економічний захист на своїй території і тих, хто виробляє, і тих, хто споживає. З цією метою держава з допомогою економічних і фінансових засобів добиватиметься стабільності як внутрішнього, так і зовнішнього курсу національної грошової одиниці. При цьому Україна змінюватиме зовнішній курс щодо валют, які знецінюються, і цим оберігатиме внутрішні ціни від експорту з відповідних країн. Використовуючи спеціальні методи, вона забезпечуватиме еквівалентність зовнішнього валютного й товарного обміну. Власний прикордонний і митний контроль звільнить нас від неорганізованого вивезення національної валюти й товарних ресурсів за межі держави, а вміле структурне регулювання експорту й імпорту зробить позитивним платіжний баланс республіки. Оволодіння фінансово-грошовим механізмом створить також гарантії недопущення купівлі іноземними особами за безцінь українських підприємств та інших майнових комплексів, а оплату праці наших працівників зробить реальною і гідною.

Віце - прем'єр - міністр України
Володимир ЛАНОВОЙ.

Телеграфним рядком з Донецька

● Ректорат Донецького держуніверситету виділив півмільйона карбованців на харчування студентів у вузівській їдальні.

● Близько 40 вихованців Мар'їнської школи-інтернату відпочивали нещодавно в знаменитому «Артеку». Кошти для сиріт виділив комітет у справах молоді Донецького облвиконкому.

● Рішенням виконкому Горлівської міськради колишній будинок політосвіти передано будинку дитячо-юнацької творчості. Кошти на утримання — а це майже 5 мільйонів карбованців на рік — з місцевого бюджету.

● В агрофірмі Донецького фонду соціального захисту і милосердя вигодували перших 50 свиней, м'ясо яких за пільговими цінами зможуть придбати 150 багатодітних сімей Пролетарського району.

● Не по кишені нові ціни на пальне, будівельні матеріали, техніку колгоспам і радгоспам Красноармійського району. На початок весни на їхньому рахунку залишилося 20 мільйонів карбованців.

● Безплатні вистави для пенсіонерів, інвалідів, воїнів-«афганців», багатодітних сімей ставить Донецький український драматично-музичний театр. Благодійником цього заходу виступила Донецька універсальна біржа.

Юрій ДОЦЕНКО.

Започатковано співробітництво

Мінприроди повідомляє

На запрошення міністра охорони навколишнього природного середовища України Юрія Щербака Київ відвідала делегація Агентства з охорони навколишнього середовища США у складі директора програм технічної допомоги країнам Центральної та Східної Європи Дена Бердзлі, директора по міжнародному співробітництву Теодора Рассела, директора програм співробітництва з Україною Біла Фрімена.

Гості обговорили із спеціалістами Мінприроди широке коло проблем екологічного співробітництва. Ішлося насамперед про три напрями спільної роботи.

Перший — управління охороною навколишнього середовища, зокрема, навчальні програми з оцінки ризику, економічного аналізу, нагляду за дотриманням екологічних норм.

Другий — планування та управління басейном Дніпра, у тому числі організація експертиз, заснування і координація програм моніторингу, комп'ютерного моделювання. По обох цих напрямах американська сторона надасть Україні необхідну методологічну і технічну допомогу.

І третій — це екологічна освіта та інформування громадськості. Передбачено створення відповідного українсько-американського центру в Києві.

Складено конкретний план співпраці.

Анатолій АНДРІЄНКО, керівник прес-центру Мінприроди України.

Ситуація

«НЕ ПРИСЯГАЄТЕ? СКАТЕРТЮ ДОРІЖКА...»

Приблизно так заявили третьокурсникам колишнього Ленінградського військово-політичного училища МВС СРСР, нашим землякам старшині Геннадію Криницькому та молодшому сержантові Олександру Каштанюку. І лише за те, що вони відмовилися приймати присягу на вірність СНД та виявили бажання після закінчення навчання служити не в Російській Федерації, а на своїй рідній землі.

Свого часу вони вступили до училища, щоб стати політпрацівниками, але відомі події підвели риску під діяльністю армійських політичних структур.

Не маю сумніву, що ці юнаки не вписалися б у той стереотип політпрацівника, який роками складався. Хоча б тому, що, як сказано у їхніх службових характеристиках; головною рисою їх є порядність. В училищі вони мали добру репутацію. Геннадій був старшиною курсу, Олександр—командиром групи. І ось такі сумлінні хлопці з формулюванням «відрахований через небажання вчитися» опинилися у частині Національної гвардії України.

Не згадуватиму все зле, що робили в училищі, аби зганьбити «непокірних» курсантів. Це, як мовиться, тема окремої розмови. Та знайшлися в колективі й посправжньому добрі люди, офіцери, які порадили «відмовникам» не загострювати взаємини, підказали, як найшвидше перевестися на законних підставах до рідних місць.

За словами колишніх курсантів, вони — не останні з «могікан». В училищі чимало представників України, які бажають служити своєму народові.

Підполковник гвардії Анатолій ПІГІЛОВ.

Як вирішувати проблеми

СВОЯ РУКА ВЛАДИКА?

Кілька років тому колишнє Міністерство охорони здоров'я СРСР видало наказ про створення центрів по лікуванню хронічного больового синдрому, а також мережі протибольових кабінетів. Правда, в Києві вони діяли ще й до цього, але напівофіційно.

Та як би вони не називалися, а коли людям допомагають, то й хай собі. Проте в столиці України вирішили все зробити по-справжньому. Спочатку випробували нову справу на базі лікарні швидкої допомоги, а рік тому створили й самостійний підрозділ — Київський міський науково-методичний протибольовий центр, що розташований у Георгієвському провулку, 9.

Точніше сказати, не стільки створили, скільки залишили п'ятьох лікарів сам-насам з силою-силенною проблем, у приміщенні, яке потребує капітального ремонту, навіть без мінімального забезпечення усім необхідним для роботи.

А її вистачає, бо в Києві понад 500 онкологічних хворих, які щоденно й багатократно одержують наркотики, 12 тисяч чоловік страждають болями у зв'язку з патологією хребта, безконечних страждань завдають невралгія черепно-мозкових нервів, фантомний біль та інші. Причому часто традиційними і дорогими методами адекватного обезболення не досягається.

Спеціалісти міського протибольового центру пропонують власні методики, лікування за якими дає швидкий позитивний ефект. Та... немає коштів, штукатурка сиплеться на голову, санепідстанція теж не дрімає. Щось треба було робити.

І зробили... Управління охорони здоров'я міста видало наказ про закриття центру. Що ж, своя рука владика. Але чи полегшає від того хворим?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Нова зустріч

НАС НЕ ВЧИЛИ БЕРЕГТИ ЗДОРОВ'Я

Не гадалося, що невеликий матеріал «Трава його — болиголов» за 14 березня викличе такий великий резонанс. Сімферопольський цілитель-травник Валерій Тищенко виступав по республіканському радіо і телебаченню, в програмі ЦТ «Ранок», про нього писали журнал «Здоровье», щомісячник «Продолжение следует»... І тут — десятки листів, телефонних дзвінків. З'ясувалося, що для багатьох Тищенко — все-таки відкриття. Тож, коли він проїздом «заскочив» в Києві, я вирішив неодмінно зустрітися з ним і розв'язати хоча б кілька питань.

— Валерію, бачиш, скільки надійшло листів. Що ти порадив би людям поки що в загальному плані?

— Придивіться, яке наше життя. Воно ненормальне. Ми перевантажені всілякими непотрібними турботами, безкінечними справами, які здаються нам дуже важливими. Ми не думаємо про себе, про своїх дітей, своє здоров'я. Наші повітря, вода просякнуті отруйними речовинами. А продукти... Візьмімо варену ковбасу. В залежності від сорту в ній міститься від 5,5 до 8 грамів нітратів на 10 кілограмів ваги.

Онкозахворювання стали номером нашого життя. Судинною дистонією страждає кожний житель України, різниця лише в ступені ураження.

Що тут сказати? Бережіть своє здоров'я, наскільки це можливо! На жаль, нас цьому ніде і ніколи не вчили.

— Жителька Борзни Чернігівської області Надія Родашевська та інші цікавлять, де можна дістати ваші рецепти?

— Нещодавно в Запоріжжі вийшла моя книжечка «Рослини проти раку». Правда, придбати її дуже складно: тираж лише 50 тисяч екземплярів.

— Багато листів із місць, уражених радіацією. Люди просять поради, як захиститися від неї.

— Для лікування променевої хвороби я використовую весняний цвіт каштанів. Робиться це так. Зрізавши «свічку», видаліть стовпчик, а квіти розкладіть на папері або ж полотні. Одну столову ложку сухих квітів (чи 2 свіжих) помістіть у 200 грамів води, доведіть до кипіння і настоюйте 6—8 годин. Пити відвар по ковтку за прийом. Протягом дня треба випити 1—1,5 літра. Дозування підбирайте самостійно. Будьте обачні, передозування може викликати судоми — на руках зводить пальці.

— Тепер — про глицю. Нею цікавляться чи не найбільше.

— При міопатії, розсіяному склерозі, серцево-судинних захворюваннях, дистонії судин головного мозку, контрактурних судинних станах, атрофії очного нерву, відшаруванні сітчатки ока застосовується глиця сосни. Вона також є профілактичним засобом від 90 відсотків усіх захворювань, у тому числі й раку.

5 столових ложок подрібнених голок сосни (цього року, від весни до весни), 2 столові ложки подрібнених плодів шипшини і 2 столові ложки луски цибулі на 0,8—1 літр води, довести до кипіння, варити на малому вогні 10 хвилин, настояти ніч у теплому. Процідити і пити замість води від 0,5 до 1,5 літра за добу в теплому стані.

При щитовидній залозі рекомендую вживати щавель, його коріння (мається на увазі городній). Чим більше — тим краще. При бронхіальній астмі корисно пити парне козяче молоко.

...Серед відгуків на статтю є одне гнівне послання зі Львова від доктора медичних наук, професора Д. Луцика. Для нього Тищенко — шарлатан, а метод лікування раку один і той же — операція.

Я розшукав кількох людей, які лікувалися за рецептурою Валерія Вікторовича, і не позаздрив би професору, якби він при них сказав щось погане про народного цілителя.

Для киян можу повідомити: 13—14 квітня Валерій Тищенко проводитиме лекції в Будинку культури виробничого об'єднання імені Корольова.

Олександр ВИНОКУРОВ.

Оказії

ДОПОВІДАЄМО РАЙКОМУ: «ЖУЖЕЛИЦЯ Є!»

Працівники Херсонської обласної станції захисту рослин утнули щось на зразок першоквітневого жарту. Недавно вони надіслали офіційного листа за адресою: «Селище Білозерка, Білозерський райком Компартії, першому секретарю Ласкавому О. Б.». За старою звичкою, спеціалісти інформували райком про перспективи появи на озимих посівах хлібної жужелиці, інших шкідників та хвороб сільськогосподарських культур, радили, як вести з ними боротьбу.

Одержавши цього листа, зв'язківці сушили голову, що б це означало. Якщо не жарт, то райком, можливо, справді діє, лише підпільно. Дехто пригадав, що начальник станції В. Резников вступив до лав КПРС незадовго до її безславного кінця.

— Усе набагато простіше, — сказала завідуюча пунктом прогнозу цієї станції Г. Колісниченко. — У нас велика скрута з конвертами, яких нам треба не менше 6 тисяч штук на рік. Тож довелося скористатися старими.

Втім, колишній секретар райкому О. Ласкавий, певно, одержав послання, адресоване йому. Адже він нині працює директором радгоспу і жужелиця для нього — ворог номер один.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

Добра вість

ДВА МІЛЬЙОНИ НА ЗАСІВ

Одним із найбільших постачальників продуктів харчування для криворізьких металургів і гірників вважається приміський радгосп імені Мічуріна. Дзержинська районна Рада Кривого Рога, яку очолює досить відомий на Дніпропетровщині депутат обласної Ради Дмитро Степанюк, перезказала господарству 2 мільйони карбованців на пальне та мастило.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

КОЛ

Про худо... Наді Рушев... ти, спереча... знавці... Над... дали?

Так, це т... ця, котра пр... неповних 17... ши людям п... графічних т... окремих її р... ться в дитяч... лерей. Тут ... рій «Балет... «Пуш... Маргарита»... страції до... Діккенса, ... користувала... часті різним... найбільше ... авторучкою.

А Д

Коли ва... виставка ... гум-92» зн... пово... злякався. ... ся від смі... сході добр... ня Будинк... торів? Я ... колобок. ... від медсес...

І все-та... не покотив... віт не схо... Невелику ... на сміливо... сум». Чи... карикатур... умов житт... можливо, ... що й сами... четься.

Перепов... жено на п... Тим більш... малюнки ... «Без слів»... Що вам ... шаються.

І ми не

АВІАЛІ

В украї... лі літанів... не вирішен... цей символ...

співробітництво

омляє

мена. спе- ши- логіч- Шило- апря- охо- сере- альної зику,

економічного аналізу, нагляду за дотриманням екологічних норм.

Другий — планування та управління басейном Дніпра, у тому числі організація експертиз, заснування і координація програм моніторингу, комп'ютерного моделювання. По обох цих напрямах американська сторона надасть Україні необхідну методологічну і технічну допомогу.

І третій — це екологічна освіта та інформування громадськості. Передбачено створення відповідного українсько-американського центру в Києві.

Складено конкретний план співпраці.

Анатолій АНДРІЄНКО, керівник прес-центру Мінприроди України.

Як вирішувати проблеми

СВОЯ РУКА ВЛАДИКА?

Кілька років тому колишнє Міністерство охорони здоров'я СРСР видало наказ про створення центрів по лікуванню хронічного больового синдрому, а також мережі протибольових кабінетів. Правда, в Києві вони діяли ще й до цього, але напівофіційно.

Та як би вони не називалися, а коли людям допомагають, то й хай собі. Проте в столиці України вирішили все зробити по-справжньому. Спочатку випробували нову справу на базі лікарні швидкої допомоги, а рік тому створили й самостійний підрозділ — Київський міський науково-методичний протибольовий центр, що розташований у Георгіївському провулку, 9.

Точніше сказати, не стільки створили, скільки залишили п'ятьох лікарів сам-насам з силою-силенною проблем, у приміщенні, яке потребує капітального ремонту, навіть без мінімального забезпечення усім необхідним для роботи.

А її вистачає, бо в Києві понад 500 онкологічних хворих, які щоденно й багатократно одержують наркотики, 12 тисяч чоловік страждають болями у зв'язку з патологією хребта, безконечно страждають завдяки невралгія черепно-мозкових нервів, фантомний біль та інші. Причому часто традиційними і дорогими методами адекватного обезболення не досягається.

Спеціалісти міського протибольового центру пропонують власні методики, лікування за якими дає швидкий позитивний ефект. Та... немає коштів, штукатурка сиплеться на голову, санепідстанція теж не дрімає. Щось треба було робити.

І зробили... Управління охорони здоров'я міста видало наказ про закриття центру. Що ж, своя рука владика. Але чи полегшає від того хворим?

Валентина ПИСАНСЬКА.

,» урсу, гру- хлоп- відра- кання час- вардії зле, аби кур- те- Та й по- ди, «від- овати як са на рід- к кур- ні з чима- раїни, своє- рдії ОВ.

я

ажен- Бере- кільки нас е вчи- Чер- Ро- влять- ваші оріж- жечка Прав- склад- тисяч місць, Люди хисти- проме- ританів. завши вчик, лапері столо- (чи 2 0 гра- кипін- годин. за треба Дозу- стійно. зуван- удоми альці. цлію. е най- всіяно-

му склерозі, серцево-судинних захворюваннях, дистонії судин головного мозку, контрактурних судинних станах, атрофії очного нерву, відшарованні сітчатки ока застосовується глиця сосни. Вона також є профілактичним засобом від 90 відсотків усіх захворювань, у тому числі й раку.

5 столових ложок подрібнених голок сосни (цього року, від весни до весни), 2 столові ложки подрібнених плодів шипшини і 2 столові ложки луски цибулі на 0,8—1 літр води, довести до кипіння, варити на малому вогні 10 хвилин, настояти ніч у теплому. Проціднти і пити замість води від 0,5 до 1,5 літра за добу в теплому стані.

При щитовидній залозі рекомендую вживати щавель, його коріння (мається на увазі городній). Чим більше — тим краще. При бронхіальній астмі корисно пити парне козяче молоко.

...Серед відгуків на статтю є одне гнівне послання зі Львова від доктора медичних наук, професора Д. Луцика. Для нього Тищенко — шарлатан, а метод лікування раку один і той же — операція.

Я розшукав кількох людей, які лікувалися за рецептурою Валерія Вікторовича, і не позаздрив би професору, якби він при них сказав щось погане про народного цілителя.

Для киян можу повідомити: 13—14 квітня Валерій Тищенко проводитиме лекції в Будинку культури виробничого об'єднання імені Корольова.

Олександр ВИНОКУРОВ.

Оказії

ДОПОВІДАЄМО РАЙКОМУ: «ЖУЖЕЛИЦЯ Є!»

Працівники Херсонської обласної станції захисту рослин утнули щось на зразок першоквітневого жарту. Недавно вони надіслали офіційного листа за адресою: «Селище Білозерка, Білозерський райком Компартії, першому секретарю Ласкавому О. Б.». За старою звичкою, спеціалісти інформували райком про перспективи появи на озимих посівах хлібної жужелиці, інших шкідників та хвороб сільськогосподарських культур, радили, як вести з ними боротьбу.

Одержавши цього листа, зв'язківці сушили голову, що б це означало. Якщо не жарт, то райком, можливо, справді діє, лише підпільно. Дехто пригадав, що начальник станції В. Резников вступив до лав КПРС незадовго до її безславного кінця.

— Усе набагато простіше, — сказала завідуюча пунктом прогнозу цієї станції Г. Колісниченко. — У нас велика скрута з конвертами, яких нам треба не менше 6 тисяч штук на рік. Тож довелося скористатися старими.

Втім, колишній секретар райкому О. Ласкавий, певно, одержав послання, адресоване йому. Адже він нині працює директором радгоспу і жужелиця для нього — ворог номер один.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

Виставки

КОЛИ ЛІНІЇ СПІВАЮТЬ

Про художній феномен Наді Рушевої гриміли газети, сперечалися мистецтвознавці... Надя Рушева... Згадали?

Так, це та юна художниця, котра прожила на світі неповних 17 років, залишивши людям понад 10 тисяч графічних творів. Виставка окремих її робіт демонструється в дитячій картинній галереї. Тут — малюнки з серій «Балет», «Античність», «Пушкініана», «Майстер і Маргарита», «Тварини», ілюстрації до казок і творів Діккенса, Екзюпері. Надя користувалася в своїй творчості різними техніками, але найбільше любила малювати авторучкою. Роботи розкривають її улюблені теми. Особливо ж вдавалися їй жіночі образи, у співаючих лініях яких бринять геніальне прозріння та поетичність душі юної художниці.

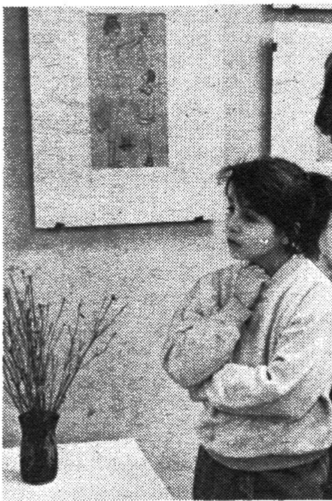
Надя Рушева була художником, як мовиться, від Бога. Кожен глядач знайде в експозиції щось особливо близьке для себе, співзвучне власним думкам і настроям.

В'ячеслав ПУШКАРЬОВ.
Київ.

На знімках: Надя РУШЕВА — «Автопортрет». 1968 рік; ілюстрація до роману М. Булгакова «Майстер і Маргарита»; «Пушкіну 30 років»; у залі виставки.

Фото автора.

А ДЕ ТУТ СМІЯТИСЯ?

Коли вахтер сказала, що виставка карикатур «Архігум-92» знаходиться на третьому поверсі, я, повірте, злякався. А раптом покочуся від сміху й потраплю на східці добротного приміщення Будинку Спілки архітекторів? Я ж не безреберний колобок. Ні від хірурга, ні від медсестри не втечу...

І все-таки, жаль, що я не покотився. Навіть за живіт не схопився від реготу. Невелику експозицію можна сміливо назвати «Архісум». Чи то гумору нашим карикатуристам за нинішніх умов життя забракло, чи, можливо, виставили те, на що й самим дивитися не хочеться.

Переповідати, що зображено на папері, неможливо. Тим більше, що майже всі малюнки виконані в жанрі «Без слів». А ось тематика... Що вам сказати? Одні вішаються, другі топляться, треті їдуть на велосипеді, в якому замість педалей — великі леза для гоління. Та найулюбленіша тут тема — туалетна. Унітази, пісуари, горшки. Можна і просто так, як це робить пожежник чи той, хто присів на високому березі над річкою, в якій тоне людина. Звичайно, в цьому немає нічого страшного, от якби ще й смішно було.

Коли поету говорять, що його вірші не подобаються, він категорично заявляє: «Ви нічого не розумієте в справжній поезії!». Не виключено, що так само скажуть і карикатуристи з київського клубу «Архігум». Можна довго сперечатися, доводити, переконувати, але врешті-решт виникне одне і те ж запитання: «Пробачте, а де тут сміятися?»

Олександр ІВАНЧУК.

І ми не ликом шиті

АВІАЛІНІЇ УКРАЇНИ ЗІ СВОЄЮ ЕМБЛЕМОЮ

В українських авіалініях з'явилася власна емблема. Віднині кілі літаків прикрашатиме силует сокола у польоті. Цікаве графічне вирішення емблеми — одночасно це і тризуб. Але чи знає про цей символ міжнародна авіаційна організація — ІКАО?

Валентина ПОЛІЩУК.

ЗА КРИМ У

висловився Всекрим

5 квітня у Красноперекопську зібрався Всекримський форум демократичних організацій, в роботі якого взяли участь представники всіх партій та рухів півострова, що протистоять Республіканському рухові Криму. Вони прибули сюди з усіх міст і районів автономної республіки.

Прийнято резолюцію, в якій зазначається, що проведення референдуму за вихід Криму із складу України — це перший крок до громадянської війни, до кримського Карабаху і Придністров'я. Учасники форуму з... путатів Верхов... му не піддават... кації ділків в... діяти зважено, ... Схвалено також... путатів Євпат... Феодосійської ... Красноперекоп... морської, Джан... ких та районни... що навіть за ум... ня референдуму... го виборці про... так званих неза... ці регіони зали... ді України. Їх... жителі Розд...

Відрод...

ЗАСВІТИЛИСЯ ЛАМП...

У вересні нинішнього року Чернігівська єпархія святкуватиме свій 1000-літній ювілей.

Сьогодні єпархія відкриває нові парафії, недільні школи, веде духовно-просвітницьку роботу. Засвітилися лампадки у Свято-Преображенському, Троїцькому соборах Чернігова, у багатьох інших храмах області. Третій рік працює Чернігівське духовне училище, яке готує регентів-псаломщиків для парафій України.

— Зроблено... головне — по... же архієписко... кий і. Ніж... ній.— Треба... Домницький т... кий монаст... мрію про ві... цького Черн... настиря... Бе... літви жадане ... родження немо... предки добре ... тому вкладали... ти у будівницт... монастирів. Н...

ПРО ЖИТТЯ, СМ...

Важко нині помирати. Не так помирати, як ховати — у чотири-шість тисяч обійдеться. Домовини напрокат доводиться брати. Полежав — передай іншому. Але це така справа, нікуди не подінешся. Помер — поховай. А ось народжувати...

Реалії

Зазирнемо в пологовий будинок № 1 — один з кращих у Києві. Завідуюча Світлана Ребчинська стверджує, що пологів порівняно з минулим роком не поменшало. Проте народжують здебільшого жінки літнього віку, для яких це — останній шанс. Матерів-одиначок набагато більше, ніж було. Друга-третя дитина — рідкість. Та і як їх народжувати, якщо лише 10 відсотків пологів — нор... з ускладнення... ми? Зростає ... роджень, дит... вих кровотеч... найгірше те, ... ків.

— Лячно, ... —бо, здається... тимемо перед ... дячи руками: ... сила. Якщо кр... жемо взяти ... ків — усі вони... ких препарат... метрин, реогл... немає. Береж... ампули для о... ких випадків. ... немає. А вар...

РІЗНІ МАТ...

Прихильники херсонського «Кристалу», який впевнено лідирував у другій підгрупі, мабуть, не чекали провалу своєї команди у Павлограді. Але футболісти «Шахтаря», опинившись у небезпечній зоні, зрозуміли: відступати далі нікуди. І з перших хвилин запропонували високий темп. Оборона «Кристалу», яку досі ніхто не міг пробити, луснула. На 26-й хвилині Громов завершив одну з атак. Спробу гостей нав'язати свою гру в другому таймі «Шахтар» перепинив пресингом по всьому полю. Стомившись від постійного тиску, захисники «Кристалу» почали помилятись. На 72-й хвилині Шакватов подвоїв рахунок, а ще через шість хвилин Громов поставив крапку — 3:0. Це перша поразка херсонців.

А ось лідер іншої групи — «Приладист» — почував себе господарем на полі сумського «Автомобіліста». Дебютант мукачівців Кінашенко, який колись виступав за команду Білої Церкви, на 21-й хвилині відкрив рахунок. Цього форварда захи... так і не змог... вати. На 55-й... ли́нах він зноу... подарів вийма... воріт. «При... мігши 3:0, зм... че становище. ... Найбільше ...

ТЕП...

Минулої су... наті Україн... команди, які ... рехідної ліги. ... групі виступа... «Андезит» (Х... (Комарне), «... Варанецька), ... ліцики), «Яв... ля), «Електр... «Зірка» (Кір... пік» (Харків) ... режани). У др... ба» (Осипе... (Армянськ), ... (Каховка), «... сія), «Антрац...

— Виставки —

...нії співають

...еномен ...и газе... ...тецтво... ...Зга... ...джни... світі ...лишив... тисяч ...ставка ...нстру... ...ий га... ...и з се... ...ність», ...с і ...», ілю... творів Надя ...ий твор... ...ни, але ...ювати ...роз...

кривають її улюблені теми. Особливо ж вдавалися їй жіночі образи, у співаючих лініях яких бринять геніальне прозріння та поетичність душі юної художниці.

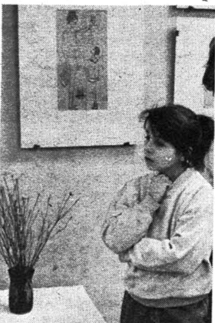
Надя Рушева була художниця, як мовиться, від Бога. Кожен глядач знайде в експозиції щось особливо близьке для себе, співзвучне власним думкам і настроям.

В'ячеслав ПУШКАРЬОВ.

Київ.

На знімках: Надя РУШЕВА — «Автопортрет». 1968 рік; ілюстрація до роману М. Булгакова «Майстер і Маргарита»; «Пушкіну 30 років»; у залі виставки.

Фото автора.

...т сміятися?

...що ...«Архі... ...тре... ...вірте. ...кочу... ...ю на ...хітек... ...ерний ...а, ні ...

...цю я ...жи... ...геготу. ...мож... ...«Архі... ...ашим ...ішних ...чи, ...на ...е хо...

...бра... ...сливо. ...е всі ...карі... ...ві... ...тися.

треті їдуть на велосипеді, в якому замість педалей — великі леза для гоління. Та найулюбленіша тут тема — туалетна. Унітази, пісуари, горшки. Можна і просто так, як це робить пожежник чи той, хто присів на високому березі над річкою, в якій тоне людина. Звичайно, в цьому немає нічого страшного, от якби ще й смішно було.

Коли поету говорять, що його вірші не подобаються, він категорично заявляє: «Ви нічого не розумієте в справжній поезії!». Не виключено, що так само скажуть і карикатуристи з київського клубу «Архігум». Можна довго сперечатися, доводити, переконувати, але врешті-решт виникне одне і те ж запитання: «Пробачте, а де тут сміятися?»

Олександр ІВАНЧУК.

...ни зі своєю емблемою

...з'явилася власна емблема. Віднині кі... ...силует сокола у польоті. Цікаве графіч... ...одночасно це і тризуб. Але чи знає про ...іаційна організація — ІКАО?

Валентина ПОЛІЩУК.

ЗА КРИМ У СКЛАДІ УКРАЇНИ

висловився Всекримський форум демократичних організацій

5 квітня у Красноперекопську зібрався Всекримський форум демократичних організацій, в роботі якого взяли участь представники всіх партій та рухів півострова, що протистоять Республіканському рухові Криму. Вони прибули сюди з усіх міст і районів автономної республіки.

Прийнято резолюцію, в якій зазначається, що проведення референдуму за вихід Криму із складу України — це перший крок до громадянської війни, до кримського Карабаху і Придністров'я. Учасники форуму закликали депутатів Верховної Ради Криму не піддаватися на провокації ділків від політики, діяти зважено, толерантно. Схвалено також рішення депутатів Євпаторійської та Феодосійської міських Рад, Красноперекопської, Чорноморської, Джанкойської міських та районних Рад про те, що навіть за умови проведення референдуму, під час якого виборці проголосують за так званий незалежний Крим, ці регіони залишаться у складі України. Їх підтримують жителі Роздольненського, Первомайського, Совєтського районів. Передбачається, що частина автономної республіки відійде до Херсонської області або утворить Таврійсько-Кримську область у складі України.

А ТИМ ЧАСОМ

Того ж дня у Сімферополі відбувся мітинг, організований Республіканським рухом Криму. Зібралося щонайбільше півтори тисячі осіб — значно менше, ніж бувало раніше. Мітинг проходив під антиукраїнськими гаслами, промовці дозволяли собі непарламентські висловлювання на адресу Президента України. Як заявив мені співголова Громадянського форуму Криму Владислав Хмеловський, йому відмовлено у виступі на мітингу. Республіканський рух Криму не змінює собі: іншої думки не сприймає. На мітингу було оголошено, що необхідну кількість підписів на користь референдуму зібрано, Верховна Рада Криму має призначити дату його проведення.

Олександр ПІЛАТ, власний кореспондент «Голосу України».

— Відродження —

ЗАСВІТИЛИСЯ ЛАМПАДИ

У вересні нинішнього року Чернігівська єпархія святкуватиме свій 1000-літній ювілей.

Сьогодні єпархія відкриває нові парафії, недільні школи, веде духовно-просвітницьку роботу. Засвітилися лампадки у Свято-Преображенському, Троїцькому соборах Чернігова, у багатьох інших храмах області. Третій рік працює Чернігівське духовне училище, яке готує регентів-псаломщиків для парафій України.

— Зроблено чимало, але головне — попереду, — каже архієпископ Чернігівський і Ніжинський Антоній.— Треба відновити Домницький та Густинський монастир. Особливо мрію про відкриття Єлецького Чернігівського монастиря... Без чернечої молитви жадане духовне відродження неможливе. Наші предки добре розуміли це, тому вкладали великі кошти у будівництво, утримання монастирів. На жаль, нині ми втратили цю добру християнську традицію, може, тому й справи в нас ідуть не дуже добре.

Тепер ціни на будівельні матеріали підвищилися, і церкві не під силу самій відновити святині нашого краю, щоб належно відзначити 1000-літній ювілей єпархії.

З надією звертаємося до всіх віруючих України з проханням подати нам фінансову допомогу. Наш рахунок: р/р 000701501 у банку м. Чернігова МФО 353014.

Ніна НАЙДЕНКО.

Чернігів.

ПРО ЖИТТЯ, СМЕРТЬ І ПРОКАТ

Реалії

Важко нині помирати. Не так помирати, як ховати — у чотири-шість тисяч обійдеться. Домовини напрокат доводиться брати. Полежав — передай іншому. Але це така справа, нікуди не подінешся. Помер — поховай. А ось народжувати...

Зазирнемо в пологовий будинок № 1 — один з кращих у Києві. Завідуюча Світлана Ребчинська стверджує, що пологів порівняно з минулим роком не поменшало. Проте народжують здебільшого жінки літнього віку, для яких це — останній шанс. Матерів-одиначок набагато більше, ніж було. Друга-третя дитина — рідкість. Та і як їх народжувати, якщо лише 10 відсотків пологів — нормальні, а 90 — з ускладненнями, патологіями! Зростає кількість виродженъ, дитячих шлункових кровотеч, анемій. Але найгірше те, що бракує ліків.

— Лячно, — каже лікар, —бо, здається, невдовзі стоятимемо перед жінкою, розводячи руками: медицина безсила. Якщо кров ми ще можемо взяти у співробітників — усі вони донори, то таких препаратів, як метеоргіметрин, реоглюман — зовсім немає. Бережемо одну-дві ампули для особливо тяжких випадків. Шприців теж немає. А вартість його — 30 карбованців, пелюшки — 50, простирадла — 200. А пологовий будинок — на госпрозрахунку.

І все ж, ліжка тут не порожні. Слава нашим жінкам-камікадзе! Випишеться мати з дитиною з пологового будинку — скільки ж треба всього! Коляска — півтори тисячі, ліжечко — триста карбованців. Всього на п'ять-шість тисяч карбованців.

Як бути? А от як: коляски, ліжечка беруть напрокат. Взагалі, він і рятує нашу демографію. І нам вже не ріже слух: «Домовина — напрокат». А що? Чи варто тринькати гроші? Зважай, і тіло наше перебуває, по суті, в прокаті.

Ірина ВОРОБЙОВА.

Коротко

ГРОМАДЯНИ ДВОХ ДЕРЖАВ

Сімдесят років тому на території тодішньої Волинської губернії за кількістю населення німці — після українців, поляків та євреїв — посідали четверте місце. Нині ж на Волині проживає близько тисячі чоловік німецької національності. Більшість із них об'єдналася в товариство «Відродження», члени якого ставлять за мету налагодження культурних і економічних зв'язків з Німеччиною, встановлення подвійного громадянства. Про ці та інші проблеми і йшлося на другій конференції товариства німців на Волині.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Луцьк.

ОБІЙДЕМОСЯ БЕЗ КВОЧКИ

Випуск компактного інкубатора налагоджено в Харківському НВО «Еталон». Він вміщує 1000 штук яєць і розрахований перш за все на фермерські господарства. Роботу «курячих мізків» виконує електроніка, втручання оператора в технологічний процес необхідне лише на останньому етапі виведення курчат. На підприємство вже надійшло близько 400 заявок від фермерів України та Білорусі.

Микола КОСИЙ.

Харків.

— Футбол. Перша ліга —

РІЗНІ МАТЧІ ЛІДЕРІВ

Прихильники херсонського «Кристалу», який впевнено лідирував у другій групі, мабуть, не чекали провалу своєї команди у Павлограді. Але футболісти «Шахтаря», опинившись у небезпечній зоні, зрозуміли: відступати далі нікуди. І з перших хвилин запропонували високий темп. Оборона «Кристалу», яку досі ніхто не міг пробити, луснула. На 26-й хвилині Громов завершив одну з атак. Спробу гостей нав'язати свою гру в другому таймі «Шахтар» перепинив пресингом по всьому полю. Стомившись від постійного тиску, захисники «Кристалу» почали помилятись. На 72-й хвилині Шакватов подвоїв рахунок, а ще через шість хвилин Громов поставив крапку — 3:0. Це перша поразка херсонців.

А ось лідер іншої групи — «Приладист» — почував себе господарем на полі сумського «Автомобіліста». Дебютант мукачівців Кінашенко, який колись виступав за команду Білої Церкви, на 21-й хвилині відкрив рахунок. Цього форварда захисники сумчан так і не змогли нейтралізувати. На 55-й та 83-й хвилинах він знов примусив господарів виймати м'яч із сітки воріт. «Приладист», перемігши 3:0, зміцнив лідируюче становище.

Найбільше м'ячів — чотири — побачили вболівальники у Маріуполі, де «Азовець» приймав «Кривбас». Ветерану господарів Соломащенку вдалося «відкоркувати» ворота гостей на 24-й хвилині. Початок другого тайму здивував голеадом. На 48-й хвилині Филимонов зрівняв рахунок, та тут же Павлов повернув перевагу «Азовцю». Здавалося, господарі утримають перемогу, однак на 78-й хвилині досвідчений Коляда пробив оборону маріупольців — 2:2.

Результати решти зустрічей. Перша підгрупа: «Полісся» — СКА (Київ) — 3:0, «Поділля» — «Дніпро» (Черкаси) — 1:0, «Верес» — «Поліграфтехніка» — 2:1, «Десна» — «Галичина» — 2:0. Друга підгрупа: «Хімік» — «Рось» — 1:1, «Вагонобудівник» — «Скала» — 0:0, «Шахтар»-II (Донецьк) — «Закарпаття» — 0:0, «Ворскла» — «Чорноморець»-II — 2:0.

У першій підгрупі «Приладист» лідирує з 9 очками, «Поділля» має 8 очок, по 7 — у «Вереса», «Динамо»-II. У другій — херсонський «Кристал» наздогнав «Хімік». У них по 7 очок. По 6 — в «Артанії», «Азовця», «Кривбасу», «Закарпаття», «Шахтаря» (Павлоград).

Завтра відбудуться матчі сьомого туру.

— Перехідна ліга —

ТЕПЕР УСІ ПРИ ДІЛІ

Минулої суботи в чемпіонаті України стартували команди, які включені до перехідної ліги. У першій підгрупі виступають такі клуби: «Андезит» (Хуст), «Газовик» (Комарне), «Промінь» (Воля Варанецька), «Дністер» (Заліщики), «Явір» (Краснопілля), «Електрон» (Суми), «Зірка» (Кіровоград), «Олімпік» (Харків), «Нива» (Бережани). У другій — «Дружба» (Осипенко), «Титан» (Армянськ), «Меліоратор» (Каховка), «Море» (Феодосія), «Антрацит» (Кіровське), «Прометей» (Шахтарськ), «Бажановець» (Макіївка), «Гірник» (Харцизьк), «Океан» (Керч).

Ось результати ігор першого туру: «Андезит» — «Нива» — 1:0, «Дністер» — «Промінь» — 1:0, «Газовик» — «Електрон» — 2:0, «Явір» «Олімпік» — 2:0, «Океан» — «Титан» — 1:0, «Море» — «Гірник» — 0:1, «Антрацит» — «Бажановець» — 2:1.

Другий тур — 11 квітня.

Сергій ЯРОСЛАВОВ.

Чергова по випуску новин Людмила БАРАНЕВИЧ. Тел. 441-88-26.

Комерціалізація: КРОК НАЗУСТРІЧ

Другого квітня в «Голосі України» було надруковано матеріал «Пустили цапа на город», в якому наш спеціальний кореспондент висловив свою точку зору на проблеми комерціалізації торгівлі і громадського харчування. Сьогодні пропонуємо вашій увазі погляд на ці процеси представника відомства — заступника міністра торгівлі України В. Чайковського. Звичайно, думка керівника мінторгівської комісії з комерціалізації дещо відрізняється від думки спецкора...

У зв'язку з Указом Президента України «Про комерціалізацію державної торгівлі і громадського харчування» від 31 січня 1992 року, який було видано з метою реалізації Основних напрямів економічної політики України в умовах незалежності, розвитку конкуренції у сфері торгівлі і громадського харчування, створено робочу групу. Вона має вирішувати питання, пов'язані із проведенням комерціалізації державної торгівлі і громадського харчування. Пропонуємо вашій увазі коментар голови цієї групи, заступника міністра торгівлі України Володимира ЧАЙКОВСЬКОГО.

УКАЗ Президента надає можливість сучасним підприємствам торгівлі і громадського харчування набути якісно нового змісту, успішно працювати за умов ринкової економіки. Сьогодні не тільки спеціалістам, а й покупцям ясно: торгівля перетворилася на інертного, малоефективного посередника між виробництвом і споживачем. Чому? Бо не було прямої зацікавленості працівників торгівлі у кінцевих результатах праці. Вони просто не могли впливати на підвищення якості товарів: держава скрізь виступала в ролі монополіста. А прості споживачі всі громи і блискавки вергають лише в торгівлю...

Зрозуміло, що вже давно є потреба докорінно змінити стару структуру торгівлі. Саме самостійність торговельних підприємств і звільнить їх від адміністративного диктату, зацікавить кожен колектив у тому, щоб саме до нього йшли покупці.

Ось чому Указ Президента виявився необхідним, а для нас, чесно кажучи, вже давно очікуваним. Комерціалізація покликана стати першим кроком до приватизації. І від її здійснення залежить, як полиці наповнюватимуться дешевшим і якіснішим товаром.

ОДНАК, на жаль, комерціалізація може бути й поспішною. Дехто на місцях, глибоко й конкретно не проаналізувавши ситуації, почав закликати до негайного закриття всіх торгів, трестів, об'єднань. Але ж певні комерційні структури мають існувати на договірній основі. Чи під силу кожному магазину оплачувати, приміром, свого юриста, бухгалтера, товарознавця, утримувати транспорт, ремонтно-будівельну організацію тощо? Одне слово, реорганізовувати будь-що треба на основі здорового глузду, без фальшивого оптимізму і рожевих прогнозів.

Отже, комерціалізація — перший крок до приватизації, своєрідний стартовий майданчик до неї. І цей крок треба якомога швидше зробити. Інакше торговельні підприємства можуть піти з аукціону — тож під загрозою виявиться доля їхніх працівників. Саме звідси й виходить у своїй діяльності наша робоча група. На сьогодні ми вже розглянули всі питання, які надійшли з областей.

По-перше, ми оперативно розробили методичні рекомендації щодо проведення комерціалізації державної роздрібної торгівлі і громадського харчування для виконавчих комітетів місцевих Рад народних депутатів та Ради Міністрів Республіки Крим. Вони дають вичерпні відповіді на всі запитання, що постають у процесі виконання Указу Президента України. Члени робочої групи щоденно вирішують питання і пропозиції стосовно комерціалізації.

НЕЩОДАВНО Міністерство торгівлі України провело детальне обстеження з цього питання майже по всій Україні. Ось що було виявлено. Всього треба комерціалізувати 85 тисяч торговельних підприємств. З них 45 тисяч магазинів і 40 тисяч підприємств громадського харчування. На 1 березня цього року вже комерціалізовано підприємств торгівлі — 529, громадського харчування — 306, неторгової діяльності — 16, майже три тисячі колективів вже подали заяви для реєстрації. Найактивніше виконують Указ поки що в Одеській, Тернопільській, Миколаївській областях і в Севастополі. Зовсім не приступили до комерціалізації Вінницька, Волинська, Івано-Франківська, Полтавська, Рівненська області.

Що ж стримує цей процес? На наш погляд, недостатня організація цієї роботи з боку виконкомів місцевих Рад народних депутатів. Це перш за все нествореиня фондів комунального майна (Волинська, Івано-Франківська, Миколаївська, Рівненська, Харківська) та незавершені роботи з розмежування власності (Дніпропетровська, Тернопільська, Харківська, Рівненська, Миколаївська, Чернігівська, Республіка Крим). В окремих регіонах цю роботу помилково, як ми вважаємо, покладено на органи управління торгівлею (Львівська, Київська). Чому результат досить невтішний?

ДЕКОТРІ вважають, що Указ Президента вирішить економічні проблеми торгівлі як галузі. Коли б так. Найперше, торгівлю слід поставити в рівні економічні умови з усіма, зняти обмеження надбавок за послуги. Нині витрати торгових підприємств так зросли, що доходи їх вже не покривають. Виходить так тому, що з початку року підприємства галузі, можливості яких обмежені граничним розміром надбавок і знижок, опинилися в оточенні вільних виробників, змушені користуватися комунальними, транспортними та іншими послугами за вільними цінами. І як наслідок — понад 200 мільйонів карбованців збитків лише за січень. Збитково працюють підприємства продовольчої мережі та громадського харчування, окремі підприємства непродовольчої мережі. Одна з основних причин усіх бід: промисловість України працює дуже погано. Немає необхідних товарів, а отже й немає чим торгувати.

Комерціалізацію також стримують: нестача товарів і високі ціни на них; непідготовленість промисловості і торгівлі до роботи з великою кількістю юридичних осіб; заборона на організацію державними підприємствами товариств з обмеженою відповідальністю, акціонерних тощо; неготовність банківських установ до обслуговування великої кількості юридичних осіб (Волинська, Івано-Франківська області). Останній чинник має велике значення для тих підприємств, у яких недостатньо оборотних фондів. Адже кредити надають під надто великі відсотки — аж до 40. Сплачувати їх торговельним підприємствам важко...

ВПЛИВАЄ на ситуацію також брак власних оборотних коштів, значний розмір плати за реєстрацію та відкриття рахунку новостворених підприємств, недостатня економічна та юридична підготовка працівників структурних підрозділів (керівників, бухгалтерів, економістів). Отже, перепон вистачає. Члени робочої групи за цей короткий час їх виявили. Тепер треба вирішувати, як ці перепони долати.

Численні зустрічі з працівниками торгівлі та і власний досвід підказують, що для успішного проведення комерціалізації в найкоротший термін необхідно:

Міністерству економіки України вирішити питання щодо скасування обмежень торгової надбавки з одночасним запровадженням регулювання цін у торгівлі рівнем рентабельності, а також встановлення торгової знижки на товари, що їх реалізують за фіксованими цінами, в розмірах, які забезпечують покриття витрат на їх реалізацію.

Міністерству фінансів України відмінити сплату податку на добавлену вартість для підприємств торгівлі та громадського харчування.

Фонду державного майна України, Раді Міністрів Республіки Крим, виконавчим комітетам місцевих Рад народних депутатів терміново створити фонди комунального майна (уповноважені органи), де вони відсутні; завершити роботу з розмежування власності усіх рівнів; організувати навчання працівників структурних підрозділів з питань комерціалізації торгівлі. Найголовніше — комерціалізацію проводити лише на добровільних засадах і тільки з ініціативи трудових колективів.

Необхідно, щоб Мінекономіки та Мінторг України визначили перелік і механізм застосування лімітування окремих груп товарів.

Вважаю за доцільне просити Кабінет міністрів України встановити контроль за додержанням вказаних умов, а Верховну Раду України — визначити розміри оплати за реєстрацію підприємств торгівлі, що створюються в результаті комерціалізації, в сумі 100 карбованців.

БЕЗСУМНІВНО, роботи попереду більше, ніж досить. Але незаперечним є і той факт, що комерціалізацію треба проводити продумано, без поспіху. Ліквідація багатоярусних структур адміністративного управління, справжнє вивільнення цін створять умови для конкуренції, а лише конкуренція зможе встановити баланс попиту та пропозиції.

Від редакції: продовження розмови про комерціалізацію і торгівлю взагалі читайте у наступних номерах «ГУ».

Коментар до прес-конференції

А селяни сіють...

Отже, дизпалива для посівної на Україні вистачить. Сутужніше з бензином, та уряд шукає виходи. Холодильні потужності м'ясокомбінатів заповнені на 46 відсотків, тож резерви для «консервації» пущеного під ніж поголів'я ще великі. Шість українських аграрних журналів «горять» однаково з іншими виданнями — такий час. Чи варто експортувати нашу сільгосппродукцію? Ну, якщо в нашій патоці залишається до чотирьох відсотків цукру, а зарубіжним «спецам» під час повторної переробки вдається його добути, то що ж тут вдієш?. Нехай купують — однаково ж пропаде. Щодо лібералізації цін на сільгосппродукцію, то фіксовану дотацію уряд вирішив залишити, а над роздрібними цінами все ще думає...

Про все це йшлося на прес-конференції віце-прем'єр-міністра Віктора Ситника щодо нинішнього становища у сільському господарстві України. Не зовсім вдоволені нею, на мою думку, залишилися і журналісти, і організатори, і, мабуть, сам Віктор Петрович. Не піддався аналізу хіба що стан душі Анатолія Коваленка, завідуючого агропромисловим відділом Кабінету міністрів України. Анатолій Петрович мовчки зайняв своє місце за столом і, не проронивши й слова, «по-англійськи» покинув зал прес-конференції.

Віце-прем'єр-міністру ж говорити довелося, і багато. На його думку, варто всебічно сприяти розвитку фермерства на Україні. Саме для цього створено 100-мільйонний фонд, на який передбачається перевести ще 600 мільйонів карбованців. Для цього ж таки (фермерства) колгоспи-радгоспи зобов'язані виділити 8—10 відсотків земель у державний запас, а в окремих випадках (чи при бажанні?) — до 25 відсотків земель. Техніка, звичайно, подорожчала, і набагато, але в порівнянні із світовими цінами...

Одне слово, сенсації не сталося. Натомість тривала довга і, даруйте, не зовсім компетентна дискусія кореспондента «Молоді України» з віце-прем'єром на предмет: кому більш (не) потрібна малогабаритна сільгосптехніка — фермерам чи колгоспам? Цілком поділяю думку Віктора Петровича: не потрібна ні тим, ні іншим. Хоча й варто розвивати виробництво малої сільськогосподарської техніки для присадибних господарств.

А в цілому картина — невесела, що й так відомо. З одного боку, як підмітив Віктор Петрович, ми почали гірше працювати, про що говорять показники. За січень — березень цього року на третину зменшилося виробництво м'яса і молока, що одразу ж позначилось на прилавках наших магазинів. З іншого (окрім соціальних проблем) — ми нічого не виділяємо із центрального бюджету на розвиток сільського господарства. І не тому, що не хочемо, а тому, що виділяти нічого. Отака ситуація. А селяни сіють, нехай їм хоч Бог помагає!

Юрій НЕСТЕРЯК,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Посівна-92

РЕМОНТ ЗА ПОТРЕБОЮ

У нашому колгоспі вже кілька років механізаторам виділяється відповідний ліміт коштів на ремонт закріпленої за ними техніки. Ця сума більша у тих, хто краще попрацював протягом сезону і досяг високого виробітку.

Якщо тракторист чи комбайнер дбайливо доглядав свою техніку, не виписував для ремонту зайвих запчастин, частка заощаджених коштів додається йому до заробітку. За «перебір» — плати з власної кишені.

Спершу ми впровадили цю систему стимулювання для зернозбиральних та кормодобувних екіпажів. Але інтерес до неї виявила вся бригада. Тож з нинішньої весни у посівну компанію лімітні картки одержуватиме весь наш механізаторський персонал.

Чим вигідне це нововведення? Якщо раніше механізатори свідомо набивали свої «загашники» зайвими запчастинами, то тепер вони думають, що і скільки брати для ремонту. Карбованець виявився надійним контролером.

Борис ЛУПОЙ,
бригадир тракторної бригади колгоспу імені Ватутіна Новоселицького району Чернівецької області.

Фермер

ГЕКТАРА ВИСТАЧИТЬ

Всього 150 господарів сільських дворів висловили бажання стати фермерами. Найбільше їх у Христинівському, Чорнобаївському та Уманському районах. І жодного в Черкаському і Тальнівському. Зате понад 17 тисяч селян хотіли б узяти з гектар ріллі для ведення підсобного господарства. Такі результати опитування сільського населення, проведеного нещодавно в області.

ОСЬ ТАКА МАЛИНА

Екологічно чистий сад з лісовою суницею у міжряддях заклав фермер з Кам'янки В. Ратушний. Лимонник китайський, айва, калина, кизил, горобина, глід, обліпиха — це лише частина з його багатої колекції цілющих. Особливо пишається садівник унікальною чорною малиною висотою понад три метри і з ягодами вагою до 200 грамів.

Лідія ТИТАРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Черкаська область.

Військо

ПАНУВАТИ В РІДНІМ КРАЇ НЕ ДАМО НІКОМУ

4—5 квітня в Києві в окружному Будинку офіцерів проходив III з'їзд офіцерів України.

На форум з'їхалося 918 делегатів з усіх областей України. Були присутні також зарубіжні гості, офіцери-українці, які проходять службу в інших країнах СНД.

Голова Спілки новий генерал Українськкої армії В. Мартиросян (військове звання генерала йому присвоєно напередодні з'їзду) виступив з доповіддю. Він сказав, що Спілка офіцерів України — єдина в країнах СНД — посилює свій вплив на особовий склад Збройних Сил України з кожним днем. Своє першочергове завдання вона вбачає в консолідації офіцерського корпусу України з метою збереження миру і спокою в нашім краї, рішучої відсічі тим, хто хоче лізти в чужий монастир зі своїм статутом. В. Мартиросян з тривогою говорив, що в незалежній Україні, яку визнало 111 держав світу, й досі переслідують її патріотів. Як приклад він навів практику генерала з Миколаєва В. Асоєва, який за приналежність офіцерів до Спілки звільняє їх з посад. Ще з більшим обуренням говорив Вілен Арутюнович про беззаконня, яке чинить на Чорноморському флоті адмірал І. Касатонов. Цей ставленик Єльцина плює на закони нашої держави, жорстоко переслідує офіцерів та мічманів, які склали присягу на вірність Україні. Голова СОУ закликав Президента України негайно усунути Касатонова з посади командуючого ЧФ й утворити альтернативне командування флотом.

Заява Президента Російської Федерації Б. Єльцина про те, що Росія може оголосити Чорноморський флот своїм, змушує українське офіцерство вимагати від Президента і Головнокомандуючого Збройними Силами України рішучіших дій.

Серед безлічі проблем розбудови національного війська дві найпекучіші — житлова і пов'язана з поверненням в Україну офіцерів, які проходять службу за її межами. В. Мартиросян запропонував для розв'язання останньої почати утворювати офіцерські полки і батальйони.

Напередодні з'їзду в Києві відбулася конференція безквартирних офіцерів. Їх в Україні 63 тисячі. В. Мартиросян звернувся на з'їзді до міністра К. Морозова з пропозицією продавати зайву військову техніку, а кошти віддавати на будівництво житла для офіцерів.

Міністр оборони України генерал-полковник К. Морозов у виступі сказав, що до незалежності і створення власних Збройних Сил Україну привів Народний Рух. Охарактеризувавши військово-політичну ситуацію як надто складну, Морозов зазначив, що повернення офіцерів-українців на батьківщину допоможе українізувати нашу армію, а значить, і зробити її більш боєздатною.

Міністр наголосив, що не може служити в Збройних Силах України офіцер, прапорщик чи солдат, який не присягнув українському народові. Вже нині таких немає серед тих, хто служить на посадах від командира полку і вище.

Привітавши з'їзд від імені Верховної Ради України, перший заступник її Голови В. Дурдинець зазначив, що Україна виступає на міжнародній арені як миролюбна позаблокова держава.

Україна створює власні Збройні Сили, виходячи з принципу, що вони ніколи не можуть бути використані проти власного народу або народів інших країн. Армія створюється тільки для оборони держави. Оборонна доктрина, яка незабаром розглядатиметься Верховною Радою, оголошує Україну миролюбною, позаблоковою, без'ядерною державою, яка прагне інтегруватися в європейське та світове співтовариство. Україна поважає суверенітет інших держав, але не дозволить, сказав В. Дурдинець, втручатися у свої внутрішні справи, диктувати нам умови. В Україні не повинно бути інших військових формувань, крім Української армії, прикордонних військ і національної гвардії.

Події в Молдові вимагають різко поліпшити бойову підготовку у військах. Для цього, сказав Василь Васильович, необхідно згуртувати офіцерські кадри, встановити здорові дружні відносини в армійських колективах.

Новим головою Спілки офіцерів України з'їзд обрав підполковника міліції Г. Омельченка, який першочерговим завданням офіцерського корпусу визначив подальшу розбудову Збройних Сил України.

Одностроєї делегатів III з'їзду ще залишилися від «непереможної і легендарної» але відчувалося — серед офіцерства оновлюється сам дух, попри численні проблеми, ревізуються пріоритети. Адже насамперед покликання військового — захищати Вітчизну.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ,
військовий оглядач «Голосу України».

Вояж московського «стратега»

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ
Львівської організації Демократичної партії України до Президента України Леоніда Кравчука з приводу грубого втручання Росії у внутрішні справи Української держави

Шановний Леоніде Макаровичу!

Незважаючи на Вашу заяву від 2 квітня 1992 р. з приводу нагнітання обстановки з боку проімперських московських сил навколо подальшої долі Чорноморського флоту, Москва, тепер уже на рівні найвищих державних чинників в особі президента Б. Єльцина та віце-президента О. Руцького, грубо втрутилася у внутрішні справи України. Президент Росії Б. Єльцин 3-го квітня 1992 р. заявив, що у випадку підпорядкування Чорноморського флоту Українській державі він підпорядкує його Росії з подальшою передачею командуванню СНД (читайте — Росії, оскільки так зване командування і Збройні Сили СНД не що інше, як російська імперська армія на території незалежних держав).

Віце-президент Росії О. Руцькой, незважаючи на елементарні правила міждержавних стосунків, всупереч усім протоколам про міждержавні відносини, не ставлячи до відома Президента, Уряд України, здійснює провокаційний вояж на чужу територію, де йому російські шовіністи в особі адмірала Касатонова і компанії самочинно влаштували військові почесті. Як би було розцінено з боку Росії факт, коли б друга державна особа України провела аналогічну акцію, поїхавши агітувати проти законного Уряду Росії у штаб-квартири Балтійського, Північного, Тихоокеанського флотів чи в Каспійську флотилію, хоча й там Україні належить понад 20 відсотків матеріальних цінностей? Окрім того, О. Руцькой дозволив собі образливо висловитися на адресу Президента України, що свідчить про повне ігнорування урядовими чинниками Росії незалежного статусу Української держави, визнаної сьогодні понад 110-ма країнами світу.

Віднесення Чорноморського флоту до так званих стратегічних сил СНД не що інше, як спроба незаконного присвоєння Росією майна, яке їй не належить, намагання ослабити обороноздатність Української держави, фальсифікація історії (українські козаки плавали і воювали на Чорному морі ще тоді, коли Московія була сухопутною державою), подальша ескалація антиукраїнських акцій, направлених на відчленування від України Криму, нівелювання Акта проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 та всенародного його схвалення 1 грудня 1991 р. Окрім того, постійні провокації з боку генералів так званих Збройних Сил СНД мають місце в Узині, Стрию — всюди, де присутні ці проімперські формування і куди мають формальне право втручатися московські стратеги.

Тому вимагаємо від Вас термінових рішучих дій, а саме:

1) Негайно перевести Чорноморський флот під юрисдикцію України, призначити Головнокомандувача Українського Флоту, усунувши з посади адмірала Касатонова. За антиукраїнські дії оголосити його персоною «нон грата» в Українській державі.

2) Те, що належить Росії (мова може йти лише про кілька військових одиниць, приписаних до Новоросійська), перевести на базу приписки. В Україні не може бути жодного військового корабля, який не підпорядкований Міністерству оборони України.

3) Привести особовий склад Чорноморського флоту до присяги на вірність Україні і підняти на кораблях державний синьо-жовтий прапор Української держави, як це було ще зроблено 29 квітня 1918 р.

4) Забезпечити безумовне виконання Закону «Про державний кордон України», Постанови Верховної Ради № 1778-XII від 4 листопада 1991 р. про його введення, тим самим покінчити з вигідною імперським силам Росії «прозорістю кордонів», що використовується ними для втручання у внутрішні справи Української держави.

Все це має бути здійснено протягом квітня 1992 р., бо затягування справи приведе до загрози існування незалежної України.

Якщо Росія і надалі чинитиме спротив проти цих законних дій українського керівництва, негайно денонсувати договір про входження України в СНД, роз'яснивши ці дії на міжнародному рівні, а знищення ядерної зброї на території України вести на основі міжнародної угоди між США, Англією, Францією і Україною.

Протестуємо проти втручання будь-кого у внутрішні справи України і вимагаємо від Вас рішучих дій на захист суверенітету та територіальної цілісності Української держави.

Прийнятий одноголосно на засіданні Ради Львівської обласної організації Демократичної партії України.

Орест ВЛОХ,
голова Львівської обласної організації ДемПУ, народний депутат України, професор.

Заява Українського національного інформаційного агентства

У зв'язку з недавніми заявами керівництва Росії щодо Чорноморського флоту Українське національне інформаційне агентство уповноважене заявити таке:

Як відомо, 24 серпня 1991 року постановою парламенту України всі військові формування, дисльоковані на території республіки, були підпорядковані Верховній Раді України. Будь-яка спроба іншої держави перевести під свою юрисдикцію дислокований в Україні Чорноморський флот розглядатиметься як втручання у внутрішні справи незалежної України, суперечитиме нормам міжнародного права, в тому числі Договору між Україною і Росією від 19 листопада 1990 року та домовленостям, досягнутим у рамках СНД.

Конкретні частини Чорноморського флоту, дислокованого в Україні, які могли б бути передані до складу стратегічних сил СНД, можуть визначатись з урахуванням результатів консультацій, що здійснюються у відповідній українсько-російській комісії.

Репліка

КУЛЬБИТИ ГЕНЕРАЛА РУЦЬКОГО

У СЕВАСТОПОЛІ НА КОРАБЛЯХ ЧОРНОМОРСЬКОГО ФЛОТУ ПОБУВАВ ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ О. РУЦЬКОЙ.

Колишній військовий льотчик він за солдатську прямоту був недавно направлений Б. Єльциним на сільськогосподарський «фронт» на перевиховання. З величезними труднощами зустрівся тут генерал, змушений відрізняти козу від вівці і споглядати замість пшеничних ланів неосяжні простори бур'яну на російських полях. Пам'ятаючи безславний кінець кар'єри агрокуратора, свого попередника Є. Лигачова, мабуть, вирішив генерал зайнятися справами трохи ближчими до його фахової підготовки.

І рушив разом зі свитою (до її складу входили супердемократ С. Станкевич, знайомий нам по підтримці ГКЧП генерал-полковник Б. Громов та 20 депутатів російського парламенту) на гостину до адмірала Касатонова, забувши лишень, що Москва і Севастополь — це міста, які належать різним державам. Але, вивчивши напам'ять вікопомні слова свого патрона, мовлені на авіазаводі в Ульяновську,— «Черноморский флот был, есть и будет российским», саме ними й демонстрував колишній льотчик на кораблях і підводних човнах свою красномовність і реноме політичного діяча.

Знання ж історії Руцьким обмежувалося тирадою: «Мені як російській людині важко дивитися на все це, коли мова йде про Червонопрапорний Чорноморський флот. Над кораблями флоту майорів андріївський прапор і прапор радянського військово-морського флоту. Я не можу згадати, щоб колись майорів інший прапор». За таку відповідь на уроці історії в 4-му класі вчителька ставить учням «двійку».

Навівши «порядки» в Севастополі, генерал Руцькой поїхав учити жити ще й до Молдови, знехтувавши елементарним етикетом і забувши, що репрезентує офіційну московську владу. Без будь-якого погодження з Кишиневом російський віце-президент прибув до Придністров'я. Там дав «цінні вказівки» командуванню 14-ї армії, яку Єльцин своїм указом за добу перетворив в окупаційну, обняв напівтверезих козаків з Дону і відбув до Кремля доповідати про свою доблесть.

Якби існував рейтинг політичної зухвалості, то генерал Руцькой, безсумнівно, став би після цих візитів світовим лідером. Такого не дозволяв собі навіть Саддам Хусейн після окупації Кувейту. Тепер навряд чи здивуємося, якщо завтра до Полтави чи Запоріжжя вчити жити прибудуть Бурбуліс або Гайдар. Кремлівські політики воістину здатні на будь-які сюрпризи.

Хома МУСІЄНКО.
Олександр ПІЛАТ.

Магія Микити Сергійовича

В Ужгороді знову популярна притча про перебування в області наприкінці 50-х великого знавця кукурудзяної справи Микити Сергійовича Хрущова. Згадують його, правда, не з приводу грандіозних агрономічних досягнень. Виступ тодішнього господаря країни з балкона будинку Народної Ради зринає в пам'яті очевидців зовсім в іншому контексті.

ВОЖДЬ разом із дружиною повертався із сусідньої Угорщини.

— Товариш Кадар надзвичайно добре зустрічав нас,— говорив Микита Сергійович,— частував знаменитим сегединським гуляшем, словом, робив усе, щоб нам було приємно...

— Ми готові проводжати вас з Будапешта сюди хоч кожні три місяці,— заявив розчулений Кадар, якого Хрущов умовив проїхатися з ним до самого Ужгорода.

Натовп, що стихійно зібрався на не передбачений офіційною програмою мітинг, зрозумів: обидва лідери куштували не лише гуляш...

І тут розімлілому Микиті Сергійовичу впала в око будівля, що знаходилася ліворуч трибуни.

— Що це в тебе там? — поцікавився в місцевого вождя.

— М-міліція,— захвилювався той.

— Знав же, де прилаштувати — якраз напроти обкому,— насупив чоло Перший.— Щоб завтра й духу її там не було...

Воля господаря — закон: міліцію спішно передислокували, потіснивши управління держбезпеки. Але що робити із 76 вивільненими кабінетами? Екстрене засідання бюро обкому приймає соломонове рішення: розмістити в колишньому будинку правоохоронців ужгородські райком та райвиконком, деякі інші міськрайонні організації.

Минуло два роки, й Микита Сергійович ощасливив країну ще одним експериментом: укрупненням районів. Довелося прощатися з обжитими приміщеннями і районній номенклатурі, яку переводили в Перечин. Перед керівництвом області знову постала проблема: кого ж тепер поселити в «теремку»? Не вертати ж бо міліцію: не доведи Господи, закортить Микиті Сергійовичу сегединського, приїде і... полетять голови.

— А що коли віддати кабінети «школі комунізму», себто профспілкам? — народилася в когось мудра ідея.— Їх сусідство з обкомом вождю, напевно, сподобається...

Але тут хтось нарешті згадав, що цей будинок все ще перебуває у власності міської Ради. Отож розпоряджатися ним мала б тільки вона.

— А ми з нею обміняємося,— швидко знайшлися профспілкові лідери.

І запропонували майже рівноцінний варіант: замість будівлі, що на площі Леніна, 5, вартістю 315851 карбованець дати місту приміщення по вулиці Духновича, 2, вартістю 135838 карбованців.

Облвиконком рішенням № 24 від 17 січня 1963 року гешефт схвалив: не його ж майно обмінювалося на більш як удвічі дешевше...

А бідна міліція й досі тісниться в переселених кабінетах. Взялися було «вибивати» ділянку, кошти й матеріали під будівництво нових корпусів, але поки «воювали», ціни катастрофічно зросли й ресурсів вистачило тільки на нульовий цикл.

Увійти в становище підпорядкованого їм відділу пробували депутати міської Ради. Та «вагова категорія» не та.

Обласне ж керівництво вважає за краще залишитись осторонь конфлікту.

— Це діло тільки міської влади та Ради профспілок,— підкреслив голова облвиконкому, а сьогодні представник Президента М. Країло.— Нехай сідають за стіл переговорів і вирішують.

Але ж приміщення в міліції одібрано саме з допомогою волюнтаристського тиску обласної Ради!

Самі ж незалежні профбоси про повернення приміщення міліції і слухати не хочуть. Навпаки: у недавньому інтерв'ю республіканському телебаченню голова облпрофради І. Лутак навіть плакався, що їм і власних працівників немає де розмістити. Лукавить Іван Іванович. Чому ж тоді віддав зайві кабінети в оренду?

Так, другий поверх відомчої бібліотеки, що по вулиці Радянській, зафрахтувала фірма «Інфо», яку очолив колишній помічник голови обласної Ради Б. Кушнір. Тут же по дві-три кімнати займають представництво німецької фірми «Хіпп» та СП «Карпати», МП «Профіль» та дві акціонерні компанії орендують по сусідству ще вісім кабінетів. Однією з компаній керує колишній колега голови облпрофради по роботі в обкомі партії, його тодішній наступник на посаді завідуючого оргвідділом М. Черепня. В реконструйованому комплексі по вулиці Руській три кімнати віддали кооперативам «Тет» і «Конвет».

Як бачимо, тили солідні, тут можна б розквартирувати не один десяток людей.

А от що пропонує секретар облпрофради І. Зарева:

— Чому б міськвиконкому не зайняти один з поверхів обласної Ради, а свою будівлю не віддати міліції?

Як альтернатива згадувалося також, що в будинку Народної Ради могли б розміститись і незалежні профспілки. Тим більше що після розпуску КПУ тут ще й тепер є «зарезервовані» кімнати. Проте їх, мабуть, теж притримують для більш довірених осіб. Скажімо, таких, як колишній голова Ради М. Волощук, котрий після вимушеної відставки оперативно створив акціонерне товариство «Закарпаткераміка» і, зрозуміло, без зволікань одержав у оренду чотири просторі кімнати, які колись були в його віданні. А колишній перший секретар обкому партії В. Химинець для свого «Меридіану» одержав три приміщення. Тут же має площу вже знайоме СП «Карпати».

Не образили й колишнього заступника голови обласної Ради Ю. Воробця, який свого часу доклав руку, аби приміщення не було повернуто міліції. Щойно він пересів у крісло заступника начальника республіканського відділення пенсійного фонду СРСР (?), як цій організації відразу ж виділили сім чудових кабінетів. Знайшлися в приміщенні Народної Ради «куточки» і для виробничо-торговельного об'єднання «Меркурій», колективу орендарів «Закарпаття» та багатьох інших невладних структур.

Не зайво також подивитись, які апартаменти займають окремі заступники голови облвиконкому. В той же час кількома поверхами нижче в одному тісному приміщенні розглядають справи по три-чотири працівники держарбітражу. Так само, як їхні колеги по нещастю з народного суду, прокуратури й тієї ж міліції. І всі вони на рештках терпіння чекають, коли ж розсіється волюнтаристська магія Микити Сергійовича й гідних його послідовників.

Микола ГОРВАТ,
власний кореспондент «Голосу України».
Ужгород.

Відрядження за листом

ПАПЕРОВІ ОБІЦЯНКИ

1. В МОКРОТІ

Бюрократ завжди знає, що робить. Йому хоч кіл на голові теши, а він своєї співає. Іноді, як той хамелеон, вміє вчасно перелицюватися. То добреньким прикинеться, то непохитним і принциповим. Для нього найстрашніші папірці, котрі іменують діловими. Адже знаходяться, на лихо йому, такі люди, що оті горезвісні папірці навчилися зберігати. Минає рік, другий, третій. Чиновник, звісно, забуває, що й кому писав. А тут, як на зло, приходить на прийом дехто із числа пам'ятливих. Тиць один папірець під ніс, тиць другий — у того аж вуха червоніють. І час сьогодні такий непевний, що не пошлеш отого, пам'ятливого, до лихої години. Тільки не завжди виходить.

Історія наша має конкретні адреси. Гай-гай ще відколи звертається по допомогу матір загиблого воїна, жителька села Моївки Чернівецького району на Вінниччині Олександра Порфирівна Якубовська. Понад 20 років пише в різні інстанції, просить порозумітися з адміністрацією цукрокомбінату та місцевою владою. І марно. Правда, чиновники справно відписують жінці. І повідомляють, скажімо, таке: «...лист гр. Якубовської О. П. розглянуто на місці. Викладені в листі факти мають місце. Авторка листа дійсно престаріла, прикута хворобою до ліжка. Проживає разом із своєю донькою-пенсіонеркою, яка доглядає за нею. Будинок, в якому вони мешкають, побудований ще в 30-х роках біля ставка цукрозаводу, тепер в аварійному стані». І наостанок констатують резюме виконкому райради: «Адміністрацію заводу та сільвиконком зобов'язано подавати необхідну допомогу в поточному ремонті будинку та надвірних прибудов».

Аналогічні відповіді маємо із сільвиконкому (послали в обласний виконавчий комітет, бо звідтіля чиновники не спроможуться приїхати), від дирекції цукрокомбінату (теж послали в область своєму начальству), навіть від народних депутатів різних рівнів. Але ситуація від того абсолютно не поліпшується. Тому й пише Якубовська листа до редакції. Спершу розповідає, що технічний ставок цукрокомбінату внаслідок замулення вийшов із берегів і затопив городи селян та будівлі. Помешкання з глини намокло й руйнується, речі та одяг плісніявіють. Зневірившись у всьому, старенька жінка звертається до редакції. «Я благаю вас, прийдіте в село й подивіться на наше життя у цій мокроті. А голова сільради з цього сміється і називає наші біди примхами».

Що тут казати? Чим зарадити пенсіонерці, чим допомогти бідолашній? Справді, побували у Олександри Порфирівни. Справді, факти мають місце. Але дивну закономірність довелося спостерігати: голова Моївської сільської Ради народних депутатів Михайло Євчук разом із директором цукрокомбінату Василем Тавлуєм навперебій спішили повідомити, що становище буде виправлено. Михайло Кіндратович навіть уточнив: це ж не Олександра Порфирівна пише (їй, як кажуть, три чисниці до смерті), а її донька. А директор Василь Павлович запевняв, що обов'язково все зробить. Але ж до всього руки не доходять: рік на цій посаді.

Кому ж тепер вірити і чи є підстави вірити, що становище виправиться? Так, виправиться. Аж у 1999 році (тоді Олександрі Якубовській, як доживе, виповниться майже 90 літ). Раніше ніяк не виходить, бо очищення технічного ставу «Укрдіпроводгоспом», «Вінницяагротехмеханізацією», Копайгородською ПМК-207 Барського району та іншими організаціями заплановано аж на сім років. А досі проектну документацію складали, кошти шукали тощо. Отож практична порада Якубовській-старшій і Якубовській-молодшій: наберіться ще трішечки терпіння, двадцять літ чекали, а сім років проти того — мізер! Тим паче, що в такому ж незавидному становищі ще 30 господарів будинків, розташованих на вулиці Леніна.

2. БЕЗ ГАРАНТІЇ

На критичні публікації тепер не модно, я б навіть сказав непрестижно, відповідати. Ще 19 жовтня минулого року «Голос України» в кореспонденції «Номенклатурні хвилювання» (№ 204) покритикував керівництво Жмеринського міськвиконкому в особі Віктора Людвика і Сергія Дьякова за те, що впродовж багатьох років дурять вони мешканців будинку № 24 по вулиці Кривоноса щодо строків переселення. А ті, як і раніше, живуть в аварійному бараці. Голова, як мовиться, нікому не болить, бо те ж саме номенклатурне начальство прекрасним житлом забезпечене.

Звичайно, на цій песимістичній ноті не хочеться завершувати. Тому нагадаємо деяким чиновникам, що колись дещо обіцяли мешканцям аварійного будинку. Маємо письмові запевнення (датовані ще 1988 роком) вже згадуваного Віктора Людвика. Як досвідчений бюрократ, він спершу не визнає будинок № 24 по вулиці Кривоноса аварійним. Прийшов до такого висновку лише в 1990 році (відповідь надіслано Ларисі Ткаченко). І тут же рекомендує жінці оформляти документи на квартирну чергу або за місцем роботи, або за місцем проживання. Тобто виходить, все потрібно починати з нуля, а загублені роки, коли людей підселили сюди тимчасово, на період капітального ремонту попередньої квартири, не враховуються. Такі ж канцелярські відповіді маємо з облвиконкому, Жмеринського відділку Південно-Західної залізниці та багатьох інших інстанцій. Їх дехто втомився читати і не вірить у поліпшення своїх житлових умов.

Валерій ЛАЗАРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».

ЗАКОНИ ПИСАНІ... НЕ ДЛЯ ВЛАДИ

З пошти

На відміну від тих, хто за віком та станом здоров'я не може нині працювати, ми не відчуваємо себе зайвими людьми у суспільстві. Саме завдяки колективній фірмі «Надія», яка була створена в Івано-Франківську позаминулого року. Як колишні працівники ми мали можливість брати безпосередню участь у створенні цього орендного колективу, до наших думок прислухались.

Та, коли на часі постало питання роздержавлення та викупу комунальної власності, фірма відчула шалений опір з боку керівників облвиконкому В. Досюка та Л. Яковця, які шукають спосіб і шляхи зруйнування «Надії» як колективного власника. Про це відверте бажання переконливо свідчать перевірки, які тривали по кілька місяців. Новий рік розпочався теж «сюрпризом» — підпорядкування готелів, згідно з рішенням облвиконкому, було здійснено без погодження з трудовим колективом.

Причина всього цього на поверхні. Оскільки наша фірма працює злагоджено та ефективно, в процесі роздержавлення з'явилося багато бажаючих «розділити» наш успіх. Інакше кажучи, зруйнувати створене нашою працею, а нас перетворити в наймитів. Таким чином облвиконком не тільки нехтує правами трудового колективу, а й ігнорує навіть ті закони, які вже прийняті Верховною Радою.

Ветерани війни та праці з Івано-Франківської колективної міжгалузевої фірми «Надія» СИГУЛЬОВА, ШАВАНОВА, ДОРОФЄЄВА, ЛОМАКІНА та інші.

У війни не жіноче обличчя!

І не чоловіче. І не дитяче.

У неї взагалі нема обличчя, а лише потворна маска.

Кривавий оскал. Моторошна суміш болю і сліз. Жаху і горя. Печатка смерті і руїн.

І взагалі — суцільна руїна. Божественної сутності людської.

І роблять це люди, бо не можна ж сказати про тих, хто стріляє сьогодні в Нагірному Карабасі чи Молдові, що вони — інопланетяни: руки, ноги, голова— все є...

ХОДЖАЛИ: ПОТВОРНА МАСКА ВІЙНИ

Та з іншого боку — чи люди ті, хто стріляє в дітей? В їхніх матерів? У своє майбутнє?!

Кажуть, Бог, коли хоче покарати, відбирає розум.

Не хочеться вірити, що саме Бог, створюючи нас, перших, за образом і подобою своєю, мав на увазі Каїна. Чи його послідовників, хто власними руками витеше згодом хреста для його сина...

Ці знімки — з азербайджанського села Ходжали, знищеного наприкінці лютого 1992 року.

Невже на стільки років, Боже, ти відібрав розум, і пішли з мечем та автоматом брат на брата, народ на народ?!

Тож вдивіться в ці зображення всі, хто й досі хоче краяти кордони і переносити межові стовпи через кров людську. А потім гляньте в дзеркало.

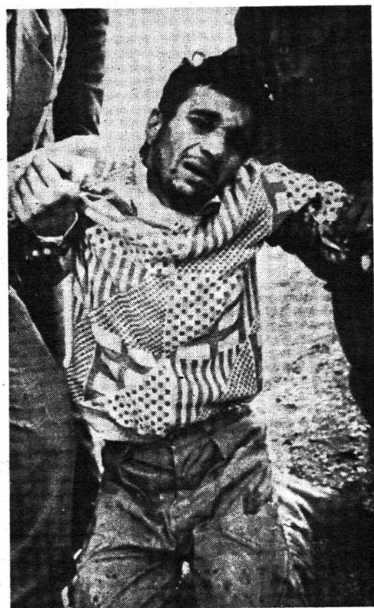
Невже звідти на вас дивиться не людина?

Володимир СКАЧКО.

Фото з книги «Ходжали. День останній».

Протягом кількох днів Берлін — юридична, але ще не фактична столиця Німеччини — був місцем цікавих зустрічей і конференцій, які великою мірою пов'язані з інтересами України. Недаремно місцева ліберальна газета «Тагесшпігель» у статті, присвяченій тим дням, написала в заголовку: «Україна наближається». Тема публікації — заснування Німецько-української ради економічної співпраці, яке відбулося цими днями в Берліні.

Рада — це неформальне, але в майбутньому, напевне, дуже впливове об'єднання урядових діячів, представників німецького та українського бізнесу, центр підготовки різних проектів для пожвавлення двосторонніх економічних відносин. Ініціатива створення такої установи вийшла від міністра економіки ФРН Ю. Мьоллемана і президента провідного в цій галузі Комітету з торгівлі з країнами Сходу В. фон Амеронгена. Українську сторону представляла делегація на чолі з віце-міністром зовнішньоекономічних зв'язків Л. Корнієнком.

Конференція і взагалі ідея створення Німецько-української ради викликали в німецьких ділових колах велике зацікавлення. Доказом цього була участь у нарадах понад сорока представників підприємств, а також таких головних кредитних інститутів Німеччини, як Дойче Банк, Дрезднер Банк, Комерцбанк. Результатом зустрічей стала низка проектів у різних галузях, зокрема в металургії, конверсії військової промисловості, виробництві ліків (особливо інсуліну), сільськогосподарських машин. Було вирішено, що в Києві діятиме постійний представник новоутвореної організації.

Щойно у Берліні

«Україна наближається»

А тими самими днями з ініціативи Опікунської ради — спеціальної установи у справах роздержавлення і приватизації підприємств колишньої Німецької Демократичної Республіки — відбулася інша спеціальна конференція для делегатів з країн Східної Європи, де панує посткомуністична криза. З'їхалось їх від Польщі до Казахстану близько 300. Темою дводенної дискусії був досвід приватизації у Східній Німеччині. Опікунській раді, яка взяла на себе відповідальність за 8500 державних підприємств, удалося вже на сьогодні знайти приватних власників для шести тисяч з них.

Очевидно, що у колишній соціалістичній частині Німеччини існують зовсім інші умови, ніж в інших державах на Сході Європи. На це звернув увагу один учасник дискусії з Польщі: «У нас немає такого багатого вуйка, як у вас». Але ніхто не заперечив тому, що треба також мати ясну концепцію і добру організацію приватизації і, очевидно, не давати можливості для саботажної діяльності з боку старої номенклатури. Тому німецька Опікунська рада і створює тепер Товариство для поширення досвіду приватизації у країнах Східної Європи.

Богдан ОСАДЧУК,
дипломатичний оглядач «Голосу України».
Берлін.

Власкори повідомляють

Рига

КОРДОН ОХОРОНЯТИМЕТЬСЯ

«Латвійська республіка не претендує на створення численної армії, а намагається створити такі національні оборонні сили, основним завданням яких стає забезпечення захисту її кордонів», — говориться у латвійській оборонній програмі. Вона розроблена керівниками військових формувань Латвії. Республіка, згідно з цим документом, відмовляється від виробництва й застосування зброї масового знищення, не припустить розміщення на її території іноземних військових баз і зобов'язується не дозволяти використовувати свою територію як плацдарм для нападу на інші країни».

Пріоритетні функції сил оборони — охорона державних кордонів. Нинішнього року прикордонні війська нараховують сім тисяч військовослужбовців, а наступного року чисельність їх складатиме дев'ять тисяч чоловік.

Олександр ЧЕРЕВЧЕНКО.

Мінськ

ВСЕ БУДЕ ОПТИМАЛЬНО

З робочим візитом у Мінську перебувала група експертів Комісії Європейських співтовариств на чолі з завідуючим відділом технічної допомоги Співдружності незалежних держав паном Хааром. У Будинку уряду відбулася зустріч з представниками ділових кіл, міністерств і відомств республіки. Визначено основні напрями програми технічної допомоги на 1992 рік. Комісія допомагатиме Республіці Беларусь у створенні оптимальних структур управління народним господарством, у проведенні конверсії оборонної промисловості, підготовці фахівців, у галузі ринкової економіки й управління.

Віктор ХОРОШКО.

Алма-Ата

У БОРОТЬБІ ЗА ВИЖИВАННЯ

Відбулася прес-конференція організаційного комітету партії зелених «Табігат». Голова оргкомітету Мелс Єлеусізов ознайомив присутніх з проектом програми й статутом, відповів на численні запитання. Називаючи себе партією екологічного відродження, «зелені» республіки пропонують людству альтернативу у боротьбі за виживання. Нова політична партія парламентського типу чітко окреслила свої інтереси й цілі. Наприклад, у галузі міжнаціональних відносин — введення правового статусу екологічних біженців. А в економіці «зелені» виступатимуть за розвиток поновлюваних і невичерпних енергетичних джерел у галузі енергетики — біоорганічних, гідрологічних, біотермічних. Що ж стосується АЕС, то їхньому будівництву у Казахстані буде оголошено мораторій до розробки нових проектів станцій з прийнятним рівнем безпеки й технічної обробки ядерних відходів.

Тетяна КОСТІНА.

Світова преса про нас

У Києві представник Президента Л. Кравчука спростував точку зору, що Україна нібито бажає вийти із співдружності. Однак основні напрями національної економічної політики України в такому вигляді, в якому їх було викладено в парламенті, доводять, що київські керівники мають намір принаймні якомога швидше вирватися з зони економічного впливу Росії. А парламентські дискусії, які проходили за зачиненими дверима, лише зміцнили ці підозри.

«Монд» (Франція).

* * *

Парламентарії України схвалили проект плану радикальних заходів щодо захисту української економіки від підвищення цін у сусідній Росії.

Цей план не є обов'язковим для Президента Л. Кравчука, проте його радники брали участь у його розробці, а сам Президент назвав план вкрай потрібним для захисту незалежності республіки. Критики охарактеризували його як протекціоністський, антиринковий й антиросійський, заявивши, що він може привести до катастрофи.

Якщо ця програма набере чинності, то вона зможе вивати Україну з економічної «тканини» СНД, ще більше послабивши співдружність, створену для збереження хоч якоїсь єдності республік Союзу, що розвалився.

«Уолл-стріт джорнел» (США).

* * *

Яку частку капіталу МВФ одержать республіки колишнього СРСР? Щоб відповісти на це питання, 23 члени адміністративної ради Міжнародного валютного фонду збираються 11 квітня для розгляду складної системи рівнянь з непостійними «коефіцієнтами». Це не просто математична задача. Теоретична вага країни в МВФ відображає її економічну міць. Практично ця частка визначає й величину фінансової допомоги, на яку може претендувати країна — член Фонду.

Теперішня ситуація змушує надати колишньому Союзу мінімальну частину капіталу МВФ. Проте економічна й політична необхідність змушують враховувати масштаб його потреб. Крім рівнянь і формул, членам Фонду доведеться, таким чином, розв'язати й суто політичне завдання.

«Ліберасьон» (Франція).

Отакої!

Що подумають у держдепартаменті?

«Смерть Америці!» — прозвучало на мітингу в Душанбе, який проводила опозиція. «Смерть американським витівкам!» — знов рознеслося з динаміків, щоб посилити грізний заклик, і це після всіх запевнень у дружбі, братерстві й демократії.

У колишні часи інцидент довелося б зам'яти, але це важко, коли в місті діє американське посольство. Від Президентського палацу, перед яким відбувається мітинг, до готелю, де мешкають приїжджі дипломати, — 200 метрів.

Довелося виправдовуватися лідерам опозиції, пояснюючи неприємний інцидент у тому дусі, що вони не можуть відповідати за всіх учасників мітингу, що виник стихійно. А представники влади поквапилися завірити ще раз США у своєму доброму ставленні. Наскільки переконає це американський держдепартамент, судити не берусь. Реакція поки не надійшла.

...У той саме момент, коли ряд проіранських настроєних учасників мітингу таврували Америку, у Душанбінському аеропорту розвантажували «Боїнг», який доставив гуманітарну допомогу.

Юрій КУШКО.

Коментар в номер

КУДИ ЙДЕШ, ФРАНЦІЄ?

У Франції відбулися вибори в місцеві органи влади, результати яких істотно змінили розстановку політичних сил у країні.

Передусім втратила провідні позиції Французька соціалістична партія (ФСП). І на регіональних, і на кантональних виборах вона одержала не більше 20 відсотків голосів виборців, тобто фактично втратила половину своїх прихильників. Великою несподіванкою це не стало. Ще наприкінці минулого року і на початку цього, згідно з результатами кількох широких опитувань населення рейтинг ФСП як правлячої партії упав дуже сильно. Але такий факт, здається, не став сигналом тривоги для соціалістів, які, маючи за благородну мету підвищення рівня конкурентоспроможності країни на світових ринках і забезпечення гармонійного злиття Франції з єдиною Європою, продовжували свій курс на «жорстку економію», що призвело, зокрема, до скорочення багатьох робочих місць і витрат на соціальні програми.

Тому й не дивно, що зросла кількість людей, які проголосували за ультраправих (14 відсотків голосів, що оцінюється як своєрідна перемога). Лідер Національного фронту (до речі, сьогодні найвпливовішого ультраправого угруповання в Європі) Ж.-М. Ле Пен формулює програму очолюваного ним руху дуже просто: «Франції — «залізний порядок»! Геть іммігрантів, потік яких з арабських, африканських та східноєвропейських країн стає нерегульованим!»

Крім націоналістів, проти яких ФСП невдало спробувала організувати кампанію, «піднялися» лише «зелені» (15 відсотків голосів на кантональних виборах — свідчення істотного зростання їхнього впливу).

Відставка Прем'єр-міністра Е. Крессон поставила перед главою Французької Республіки Ф. Міттераном дуже складне завдання — не тільки реформувати виконавчу владу, а й піти на компроміси з опозиціонерами. Бо інакше політичне життя може стати некерованим, особливо на місцях. Очікується, що Президент також спробує провести зміни в законодавстві, в тому числі виборчому, щоб зменшити шанси своєї партії на парламентських виборах 1993 року.

Втім, повсюди панує думка: соціалізм «по-французьки» вмер. Держави-опікуна своїх громадян, якою Франція була до останнього часу, більше не буде. Настають часи жорстокого прагматизму з «правим» відтінком.

Олексій ЄВСІКОВ.

Фотофакт

УДАРИМО КПЗ ПО ЗЛОЧИННОСТІ

На те, щоб не поспішати до в'язниці, існує багато причин. До них додалася ще одна — тіснота із задухою. Нині, скажімо, у камерах попереднього ув'язнення Бутирської тюрми, густонаселеної пам'ятнику архітектури XVIII сторіччя, більше як тисяча «зайвих людей». Спільні камери настільки переповнені, що ув'язненим доводиться спати на долівці. Отож після свободи дуже найбільшим дефіцитом у місцях ув'язнення стали нари: на них відпочивають по черзі. Серед авторитетів російського злочинного світу існує думка, що в московські тюрми краще не потрапляти. Можливо в такий спосіб власті Москви сподіваються розрядити напружену криміногенну обстановку у столиці?

Знімок ІТАР — ТАРС.

Експрес-новини

Лідери сербської, хорватської та мусульманської громад Боснії і Герцеговини виступили по телебаченню і закликали до припинення вогню. Вони також повідомили про домовленість продовжувати переговори щодо мирного врегулювання в республіці.

Разом з тим, згідно з повідомленням загребського радіо, кілька об'єктів у столиці Боснії і Герцеговини були обстріляні з позицій сербських військових формувань.

Учора представники країн — членів ЄС мали обговорити питання про визнання незалежності цієї республіки.

* * *

У спеціальному дослідженні Комісії ООН з питань економіки робиться висновок, що економічні реформи в колишніх соціалістичних державах Європи виявилися набагато складнішою справою, ніж передбачалося. Доповідь прогнозує подальше погіршення економічного стану і зростання безробіття в цих країнах. Спеціалісти ООН рекомендують збільшити іноземні інвестиції у Східній Європі щонайменше на 17 мільярдів доларів.

* * *

Міністр закордонних справ Ізраїлю Леві заявив, що він не піде у відставку, але попередні повідомлення про цей його намір не слід розглядати як політичну гру. Просто прохання Леві про відставку примусило Президента Шаміра піти на певні поступки в політичному курсі, що дало міністрові можливість залишитися на своїй посаді.

* * *

В Італії пройшов другий день парламентських виборів, на яких вирішувалася доля правлячої коаліції з чотирьох партій на чолі з християнськими демократами (ХДП). Останній протистоять численні невеликі партії, регіональні ліги та міжпартійні союзи, що хочуть покласти край її майже 50-річній монополії на владу. ХДП попередила про можливу дестабілізацію і хаос у разі її усунення від керівництва країною.

* * *

Учора біля офіційної резиденції прем'єр-міністра Японії Міядзави поліція затримала чоловіка з ножем, який намагався прорватися через пост охорони до будинку. Інцидент стався за кілька годин до зустрічі Міядзави з генеральним секретарем компартії Китаю Цзянь Цземіном.

* * *

Іранські дисиденти здійснили кілька нападів на посольства Ірану в Європі та Північній Америці на знак протесту проти бомбардування Тегераном бази іранських повстанців в Іраку. У Нью-Йорку демонстранти захопили заложника (пізніше його звільнила поліція), в Оттаві — розгромили приміщення посольства і напали на посла. Схожі інциденти сталися у Стокгольмі, Бонні та Гаазі.

КІЛЬЦЯ ОДНОГО ЛАНЦЮГА

Проблеми

Інтерв'ю з головою Товариства української культури Олексієм Ткаченком почалося з його різкої заяви:

— Про події у Придністров'ї поговоримо потім, спочатку про наші проблеми. — Й, побачивши мій здивований погляд, продовжив. — Те, що я хочу сказати, стосується й цього.

Товариство української культури створено близько двох років тому, на добровільних засадах. Його необхідність сумнівів не викликає: у Молдові проживає близько 650 тисяч українців, але до останнього часу тут не було ані українських дитсадків, ані шкіл, ані бібліотек, не було де придбати книжку чи подивитися фільм українською мовою. Та й художні колективи з України стали рідкими гостями.

Звичайно, за два роки ситуацію не зміниш, але перші кроки вже зроблено. Зусиллями Товариства створено перші українські групи в дитячих садках. Восени намічено відкрити школу-ліцей, випускається газета «Просвіта», на телебаченні виходить програма «Світанок», засновано бізнес-центр, який допомагає фінансувати програми Товариства.

— Але всього цього вкрай мало, — каже Олексій Васильович. — Поки що нам допомагають тільки на словах, а потрібна урядова програма. Був я нещодавно в Києві, говорив з багатьма керівниками України. Просив вжити заходів до того, щоб українці, які проживають за її межами, могли відчути себе синами рідної землі. Виділити, для прикладу, дватри мільйони карбованців на наші потреби, щоб справа пішла швидше. А для бізнесцентру створити певні пільги. Та головне — потрібна урядова програма допомоги українцям за кордоном.

— А як складаються ваші відносини з молдовським керівництвом?

— Вони конструктивні. Прийнято ряд дуже потрібних нам законів. Але коли доходить справа до чиновників, то починається «пробуксовка». Ось нещодавно було відкрито православну парафію, де службу правлять українською мовою. Але ми хотіли відкрити також і автокефальну церкву. Однак дозвіл досі не отримано. Чому? Ніхто не може відповісти.

Я вважаю також, що назріла необхідність візиту до Молдови когось з керівників України. Це сприяло б і розв'язанню придністровського конфлікту.

Олександр ТОНЯ.

Кишинів.

Скандал!

«ПРЕД'ЯВІТЬ ДОКУМЕНТИ, ПАНОВЕ!»

Два транспортних літаки «Ан-32» з військовими вантажами, які прямували з Києва в Ліму, 2 квітня були затримані американськими митниками під час проміжної зупинки для дозаправлення в міжнародному аеропорту міста Чарлстон (штат Південна Кароліна). Пояснюючи журналістам причини цього рішення, представник митниці Майкл Шихен зазначив: «Проблема не в якійсь недозволеній діяльності, а в документації. Справа в тому, що треба вивчити папери й з'ясувати, що там (у літаках — **Прим. авт.**) є, а чого немає». За словами Шихена, після перевірки документів екіпажам найімовірніше буде дозволено продовжувати рейс.

Як повідомили митники, під час польоту над Північною Америкою літаки, які піднялися в повітря в українській столиці, але пілотуються льотчиками перуанських ВПС, вже зробили дві посадки — в Канаді й у американському штаті Род-Айленд. Проте у чарлстонському аеропорту місцева влада звернула увагу на те, що на борту великих крилатих машин, що мають на фюзеляжі маркіровку літаків цивільної авіації, знаходяться військові вантажі. Серед них, зокрема, є супутникова навігаційна система, бомбові прицілі, апаратура, що використовується під час посадки військових літальних апаратів, бомботримачі й обладнання для скидання бомб.

За повідомленням митниці, даний міжнародний рейс виконувався за контрактом приватної перуанської пасажирської авіакомпанією «Аеротумі». Американське агентство АП відзначає, що вартість кожного із затриманих літаків оцінюється приблизно у 5,5 мільйона доларів.

Андрій ШИТОВ,
кореспондент ІТАР—ТАРС.

Нью-Йорк.

А як у них?

ДЕЩО ПРО ЛИТОВСЬКИЙ ВАРІАНТ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Кожний громадянин Литовської Республіки, який на 3 листопада 1989 року досяг повноліття і має постійне джерело існування, може відкрити інвестиційний рахунок для придбання державної власності, що приватизується. Кошти на нього надходитимуть в основному трьома шляхами. Це — одноразові державні виплати, компенсації за вклади в ощадбанку, а також страхові поліси станом на 26 лютого 1991 року. Передбачено і готівкові внески, але не більше 10 тисяч карбованців.

Одноразові державні виплати (в народі — просто чеки) можуть бути на суму від однієї до п'яти тисяч карбованців. Враховуючи інфляцію, компенсація за вклади в ощадбанку становить 50 відсотків від суми, але не більше п'яти тисяч карбованців. Відповідно компенсується і страховий поліс. Таким чином на одному інвестиційному рахунку набирається до 20 тисяч чеків.

Основна сфера використання чеків — викуп житла. За законом не менше 20 відсотків вартості приміщення господар повинен внести готівкою, решту — чеками. Але й після цієї процедури значна частина чеків залишається на рахунках. Тому нині широко організовано їх аукціонний продаж. Причому ціни різняться: у Вільнюсі «чековий курс» — три карбованці, в Каунасі — півтора.

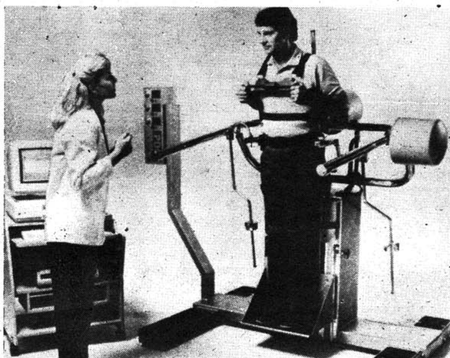
Інвестиційні чеки в Литві стали основним способом виплати під час купівлі нерухомості на аукціонах і придбання акцій підприємств. Тільки п'ять відсотків вартості об'єкта чи акцій потрібно оплатити готівкою. А саме право на придбання мають тільки громадяни Литви.

Микола СТАНОВИЧ.

Вільнюс.

Погляд

СИМУЛЯНТАМ — БІЙ!

Американські керівники бізнесу — люди прагматичні і лічити гроші вміють добре. От і вирішили вони вивести на чисту воду тих, хто прогулює роботу, посилаючись на радикуліт і одержуючи при цьому ще й грошову компенсацію за хворобу. В результаті спільної творчості медиків та інженерів, а також за фінансової підтримки бізнесменів з'явився на світ дорогий (вартістю 66900 доларів), але дуже потрібний і «розумний» тренажер Б-200. Він дозволяє дізнатися: чи справді якась конкретна людина страждає на радикуліт? Компанія «Кока-Кола» і поштове відомство США вже почали відправляти своїх службовців на перевірки.

Фото Камера прес — ІТАР — ТАРС

Коротко

● Текст нової Конституції республіки опубліковано в Туркменистані. В ньому вперше проголошується право приватної власності на засоби виробництва, землю, інші матеріальні та інтелектуальні цінності.

● Рішення про введення національної валюти ухвалено Верховною Радою Республіки Вірменія. Сама грошова одиниця називатиметься драм, а її сота частина — лума. Розпочалися вже й переговори з представниками зарубіжних фірм про виготовлення вірменських грошей. Як повідомляється, технічна сторона питання займе сім-вісім місяців.

● Перша казахстанська марка накладом у 2,5 мільйона примірників надрукована на московській фабриці Держзнаку. Одначе невдовзі друкуванням марок Казахстану займатиметься видавничий центр в Алма-Аті.

● У Білорусі існуватимуть три форми власності на землю — приватна, державна й колективна. Так вирішили парламентарії республіки, прийнявши в першому читанні Закон «Про власність на землю».

● З проханням «посприяти припиненню злочинної діяльності» Звіада Гамсахурдіа й передати його прокуратурі республіки звернувся до Джохара Дудаєва генеральний прокурор Грузії Вахтанг Размадзе. Слідством встановлено, говориться в листі на ім'я чеченського президента, що Гамсахурдіа присвоїв з державної казни 36 мільйонів карбованців.

● Негайно прийняти закон про посилення відповідальності за злочини проти права приватної власності закликав російських депутатів мер Москви Попов. За крадіжку автомобіля він, зокрема, пропонує засуджувати до 10 років ув'язнення, а тільки за дотик до чужої машини — до 3 років.

● Відкликати протягом місяця громадян Узбекистану з військових частин, дислокованих на території Прибалтики, Грузії, України, Молдови та Азербайджану, — це рішення ухвалено Президією узбецького парламенту. Після повернення на батьківщину вони продовжать службу у підрозділах Туркестанського військового округу, республіканського МВС і національної безпеки.

Закон України

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВ ДО КОНСТИТУЦІЇ (ОСНОВНОГО ЗАКОНУ)

Внести до Конституції (Основного Закону) України такі зміни і доповнення:

1. Назви розділів III і V та глави 7 викласти в такій редакції:

«III. Державний і територіальний устрій України»;

«V. Органи законодавчої і виконавчої влади України»;

«Глава 7. Україна — незалежна держава».

2. Статтю 68 викласти в такій редакції:

«Стаття 68. Україна — незалежна демократична правова держава».

3. Статті 69 і 72 виключити.

4. У статті 97:

1) частини першу і другу викласти в такій редакції:

«Стаття 97. Єдиним органом законодавчої влади України є Верховна Рада України.

Верховна Рада України правомочна розглядати і вирішувати будь-яке питання, що не входить згідно з Конституцією до компетенції органів державної виконавчої чи судової влади, а також не є таким, що вирішується виключно всеукраїнським референдумом»;

2) пункти 2—4, 6, 9, 10, 10¹, 12—14, 16—18, 21, 21¹, 27, 29 і 30 викласти в такій редакції:

«2) прийняття рішень з питань державного устрою України;

3) вирішення питань, пов'язаних із зміною державних кордонів України;

4) визначення основних напрямів внутрішньої і зовнішньої політики України»;

«6) визначення засад державного регулювання економічного і соціального розвитку України; затвердження найважливіших загальнодержавних програм економічного, соціального і національно-культурного розвитку, охорони навколишнього середовища; затвердження державного бюджету України, здійснення контролю за ходом виконання загальнодержавних програм і бюджету і затвердження звіту про їх виконання; внесення змін до державного бюджету України»;

«9) затвердження за пропозицією Президента України Прем'єр-міністра України;

10) обрання Верховного Суду України, суддів обласних і Київського міського судів, призначення арбітрів Вищого арбітражного суду України, арбітражних судів областей, міста Києва, Генерального прокурора України, Голови Служби національної безпеки України, Голови правління Національного банку України, головного редактора газети Верховної Ради України; затвердження президії Вищого арбітражного суду України, колегії Генеральної прокуратури України;

10—1) затвердження запропонованих Президентом України кандидатур на посади міністрів закордонних справ, оборони, фінансів, юстиції, внутрішніх справ та голів Державного комітету у справах охорони державного кордону і Державного митного комітету»;

«12) заслуховування звітів органів, які вона утворює або обирає, а також посадових осіб, яких вона призначає, обирає або затверджує їх кандидатури;

13) здійснення законодавчого регулювання відносин власності, підприємницької діяльності, соціального і культурного розвитку, державної митної, науково-технічної політики, бюджетної і кредитно-фінансової систем, оподаткування, державної політики оплати праці і ціноутворення, охорони навколишнього середовища, використання і відтворення природних ресурсів України, інших відносин, які потребують законодавчого врегулювання;

14) вирішення питань про використання території та природних ресурсів України: забезпечення екологічної безпеки; затвердження програм охорони навколишнього середовища, національних програм ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи»;

«16) законодавче регулювання і контроль за забезпеченням конституційних прав, свобод і обов'язків громадян України;

17) розгляд питань забезпечення рівноправності громадян всіх національностей, що проживають на території України;

18) прийняття рішень про проведення всеукраїнських референдумів»;

«21) визначення порядку організації і діяльності органів державної виконавчої влади, місцевого самоврядування, суду, арбітражного суду та прокуратури, визначення загальних правових засад утворення і діяльності громадських об'єднань;

21—1) дострокове припинення повноважень місцевих Рад народних депутатів у разі, якщо вони порушують Конституцію і закони України, і призначення нових виборів депутатів цих Рад»;

«27) заснування державних нагород та встановлення почесних звань України»;

«29) накладення вето на укази Президента України та постанови Кабінету міністрів України у разі, якщо вони суперечать Конституції та законам України; звернення до Конституційного Суду України з пропозицією дати висновок про конституційність та законність зазначених актів;

30) скасування постанов Президії Верховної Ради України, розпоряджень Голови Верховної Ради України»;

3) доповнити статтю пунктами 34 і 35 такого змісту:

«34) затвердження указів Президента України про оголошення війни, введення воєнного і надзвичайного стану;

35) порушення перед Президентом України питання про виступ з позачерговою доповіддю на пленарному засіданні Верховної Ради України з найбільш важливих питань життя суспільства і держави»;

4) частину четверту викласти в такій редакції:

«Верховна Рада України приймає закони України, постанови, декларації, звернення, заяви»;

5) доповнити статтю після частини четвертої новою частиною такого змісту:

«Закон набуває чинності після десяти днів з моменту його опублікування, якщо інше не передбачено самим законом, але не раніше дня його опублікування»;

6) виключити з статті пункти 5, 28 і 32.

5. Частини третю і четверту статті 101 викласти в такій редакції:

«Чергові сесії скликаються Президією Верховної Ради України.

Позачергові сесії скликаються Головою Верховної Ради України, Президією Верховної Ради України з їх ініціативи, або за пропозицією не менш як третини складу Верховної Ради України, або з ініціативи Президента України».

6. Статтю 104 доповнити після частини другої трьома новими частинами такого змісту:

«Закон України підписує Голова Верховної Ради України і передає його Президенту України.

Президент України підписує закони України протягом десяти днів з дня одержання закону. В цей же термін Президент України може скористатися правом відкладального вето і повернути закон із зауваженнями до Верховної Ради України для повторного розгляду.

Якщо при повторному розгляді закон буде прийнято більшістю голосів від загальної кількості народних депутатів, Президент України зобов'язаний його підписати протягом семи днів».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною шостою.

7. У статті 106:

1) пункти 3 і 15 виключити;

2) частину другу викласти в такій редакції:

«Президія Верховної Ради України приймає постанови».

8. У частині другій статті 110 слова «колегій Прокуратури України, Комітету державної безпеки України» замінити словами «колегії Генеральної прокуратури України».

9. У частині першій статті 111 виключити слова «з питань, що належать до відання України».

10. Частину першу статті 114—1 викласти в такій редакції:

«Стаття 114—1. Президент України є главою держави і главою виконавчої влади України».

11. Статтю 114—5 викласти в такій редакції:

«Стаття 114—5. Президент України:

1) виступає гарантом забезпечення прав і свобод громадян, державного суверенітету України, додержання Конституції і законів України;

1—1) проводить у життя Конституцію і закони України через систему органів державної виконавчої влади;

2) представляє Україну у міжнародних відносинах;

2—1) є Головнокомандуючим Збройними Силами України;

3) вживає заходів до забезпечення обороноздатності, національної безпеки та територіальної цілісності України;

3—1) здійснює керівництво і спрямовує виконавчу діяльність Кабінету міністрів України;

4) очолює систему органів державної виконавчої влади, забезпечує їх взаємодію з Верховною Радою України;

4—1) подає на розгляд Верховної Ради України проект державного бюджету України та звіт про його виконання;

4—2) здійснює управління державним майном у випадках, передбачених законом;

5) звертається з посланнями до народу України, подає на розгляд Верховної Ради України щорічні доповіді про виконання прийнятих Верховною Радою України соціально-економічних та інших програм, про становище України та програми внутрішньополітичної і зовнішньополітичної діяльності Президента і уряду України. Верховна Рада України більшістю голосів від загальної кількості народних депутатів України вправі зажадати від Президента України позачергової доповіді з найбільш важливих питань державного життя;

5—1) виступає з ініціативою про скликання позачергової сесії Верховної Ради України;

6) пропонує для затвердження Верховною Радою України кандидатуру Прем'єр-міністра України; вносить до Верховної Ради України пропозицію про звільнення з посади Прем'єр-міністра України;

7) пропонує на затвердження Верховній Раді України кандидатури для призначення ним на посади міністрів закордонних справ, оборони, фінансів, юстиції, внутрішніх справ та голів Державного комітету в справах охорони державного кордону і Державного митного комітету; звільняє цих осіб з посад;

7—1) для забезпечення виконання Конституції і законів України утворює, реорганізує і ліквідує міністерства, відомства та інші органи державної виконавчої влади в межах коштів бюджету, затверджених Верховною Радою України; призначає та звільняє з посад керівників цих органів;

7—2) скасовує акти Кабінету міністрів України, акти міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади у разі невідповідності їх Конституції і законам України та указам Президента України;

7—3) встановлює додаткові заходи адміністративної відповідальності за порушення режиму, встановленого у зв'язку з стихійним лихом, епідеміями та епізоотіями;

7—4) на період до прийняття нової Конституції України ухвалює укази з питань економічної реформи, не врегульованих законами України, з наступним їх затвердженням Верховною Радою України;

7—5) входить з поданням до Верховної Ради України про дострокове припинення повноважень окремих місцевих Рад народних депутатів у разі порушення ними Конституції і законів України та про призначення нових виборів депутатів цих Рад;

7—6) вживає заходів до захисту інтересів громадян України поза її межами;

7—7) сприяє задоволенню національно-культурних, духовних і мовних потреб українців, що проживають в інших державах;

8) веде переговори і підписує міждержавні і міжнародні договори України, які набирають чинності після ратифікації Верховною Радою України; призначає і відкликає дипломатичних представників України в іноземних державах і при міжнародних організаціях; приймає вірчі і відкличні грамоти акредитованих при ньому дипломатичних представників іноземних держав;

9) нагороджує державними нагородами України, присвоює почесні звання України;

9—1) присвоює вищі військові звання, дипломатичні ранги, інші спеціальні звання і класні чини;

9—2) засновує президентські відзнаки і нагороджує ними;

10) вирішує питання прийняття до громадянства України і виходу з громадянства України, надання притулку іноземним громадянам та особам без громадянства;

11) здійснює помилування осіб, засуджених судами України;

11—1) видає укази про амністію;

12) приймає рішення про оголошення стану війни, введення воєнного стану на всій території України чи в окремих її місцевостях у разі збройного нападу на Україну. Порядок введення і режим воєнного стану визначаються законом;

12—1) приймає рішення у випадках введення воєнного стану про загальну або часткову мобілізацію на території України;

12—2) вводить в разі необхідності надзвичайний стан на території України відповідно до Закону про надзвичайний стан;

13) оголошує в разі необхідності зонами надзвичайних екологічних ситуацій окремі місцевості України;

14) дає тлумачення прийнятих ним актів».

12. Статтю 114—6 викласти в такій редакції:

«Стаття 114—6. Президент України на основі і на виконання Конституції і законів України в межах своєї компетенції видає укази та розпорядження, які є обов'язковими до виконання.

У разі визнання Конституційним Судом України указів чи розпоряджень Президента такими, що суперечать Конституції і законам України, вони вважаються нечинними».

13. Статті 114—7 і 114—8 виключити.

14. Доповнити главу 12—1 «Президент України» статтею 114—10 такого змісту:

«Стаття 11
смерті, дост
нення повно
дента Україн
його з посад
передбачених
Конституції
нання обов'я
на період до
пу на посаду
дента за ріше
Ради Ук[illegible]
на Голо[illegible] В
України. В [illegible]
бори нового
ють відбутис
за 90 днів».

15. Статті
класти в так

«Стаття 11
стрів Україн
ни) є органо
конавчої вла

Стаття 11
стрів Україн
Прем'[illegible]міні
Перш[illegible] ві
ра, Віце-прем
рівників мін
донних спра
нансів, екон
внутрішніх с
економічних
транспорту,
нальної безп
го комітету
ни держ
Держав[illegible]
ту.

Президент
складу Ка
України і
центральних
ної виконав
ни; у роботі
рів Україн
участь з пр
го голосу
Кримської

Стаття 11
рів Укр[illegible]
ся Пре[illegible]
підзвітним
перед Верх
раїни.

Новоутво
ністрів Укр
гляд Прези
Верховної
програму
ності на стр
жень.

Верховна
може вир
Прем'єр-мін
окремим чл
ністрів Укр
ту міністрі
му, що тяг
ставку.

Стаття
стрів Укр
тання держ
на основі
нів Україн
ряджень
ни.

Стаття 1
рів Україн
повноважен

1) створ
безпечення
ренітету і
стійності

2) розро
грами соці
розвитку

3) здійс
гулювання
ціального

4) забез
фінансової
ни, держа
лузі ціноу

Закон України

...Я ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ...СНОВНОГО ЗАКОНУ) УКРАЇНИ

національної безпеки та територіальної цілісності України;

3—1) здійснює керівництво і спрямовує виконавчу діяльність Кабінету міністрів України;

4) очолює систему органів державної виконавчої влади, забезпечує їх взаємодію з Верховною Радою України;

4—1) подає на розгляд Верховної Ради України проект державного бюджету України та звіт про його виконання;

4—2) здійснює управління державним майном у випадках, передбачених законом;

5) звертається з посланнями до народу України, подає на розгляд Верховної Ради України щорічні доповіді про виконання прийнятих Верховною Радою України соціально-економічних та інших програм, про становище України та програми внутрішньополітичної і зовнішньополітичної діяльності Президента і уряду України. Верховна Рада України більшістю голосів від загальної кількості народних депутатів України вправі зажадати від Президента України позачергової доповіді з найбільш важливих питань державного життя;

5—1) виступає з ініціативою про скликання позачергової сесії Верховної Ради України;

6) пропонує для затвердження Верховною Радою України кандидатуру Прем'єр-міністра України; вносить до Верховної Ради України пропозицію про звільнення з посади Прем'єр-міністра України;

7) пропонує на затвердження Верховній Раді України кандидатури для призначення ним на посади міністрів закордонних справ, оборони, фінансів, юстиції, внутрішніх справ та голів Державного комітету в справах охорони державного кордону і Державного митного комітету; звільняє цих осіб з посад;

7—1) для забезпечення виконання Конституції і законів України утворює, реорганізує і ліквідує міністерства, відомства та інші органи державної виконавчої влади в межах коштів бюджету, затверджених Верховною Радою України; призначає та звільняє з посад керівників цих органів;

7—2) скасовує акти Кабінету міністрів України, акти міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади у разі невідповідності їх Конституції і законам України та указам Президента України;

7—3) встановлює додаткові заходи адміністративної відповідальності за порушення режиму, встановленого у зв'язку з стихійним лихом, епідеміями та епізоотіями;

7—4) на період до прийняття нової Конституції України ухвалює укази з питань економічної реформи, не врегульованих законами України, з наступним їх затвердженням Верховною Радою України;

7—5) входить з поданням до Верховної Ради України про дострокове припинення повноважень окремих місцевих Рад народних депутатів у разі порушення ними Конституції і законів України та про призначення нових виборів депутатів цих Рад;

7—6) вживає заходів до захисту інтересів громадян України поза її межами;

7—7) сприяє задоволенню національно-культурних, духовних і мовних потреб українців, що проживають в інших державах;

8) веде переговори і підписує міждержавні і міжнародні договори України, які набирають чинності після ратифікації Верховною Радою України; призначає і відкликає дипломатичних представників України в іноземних державах і при міжнародних організаціях; приймає вірчі і відкличні грамоти акредитованих при ньому дипломатичних представників іноземних держав;

9) нагороджує державними нагородами України, присвоює почесні звання України;

9—1) присвоює вищі військові звання, дипломатичні ранги, інші спеціальні звання і класні чини;

9—2) засновує президентські відзнаки і нагороджує ними;

10) вирішує питання прийняття до громадянства України і виходу з громадянства України, надання притулку іноземним громадянам та особам без громадянства;

11) здійснює помилування осіб, засуджених судами України;

11—1) видає укази про амністію;

12) приймає рішення про оголошення стану війни, введення воєнного стану на всій території України чи в окремих її місцевостях у разі збройного нападу на Україну. Порядок введення і режим воєнного стану визначаються законом;

12—1) приймає рішення у випадках введення воєнного стану про загальну або часткову мобілізацію на території України;

12—2) вводить в разі необхідності надзвичайний стан на території України відповідно до Закону про надзвичайний стан;

13) оголошує в разі необхідності зонами надзвичайних екологічних ситуацій окремі місцевості України;

14) дає тлумачення прийнятих ним актів».

12. Статтю 114—6 викласти в такій редакції:

«Стаття 114—6. Президент України на основі і на виконання Конституції і законів України в межах своєї компетенції видає укази та розпорядження, які є обов'язковими до виконання.

У разі визнання Конституційним Судом України указів чи розпоряджень Президента такими, що суперечать Конституції і законам України, вони вважаються нечинними».

13. Статті 114—7 і 114—8 виключити.

14. Доповнити главу 12—1 «Президент України» статтею 114—10 такого змісту:

«Стаття 114—10. В разі смерті, дострокового припинення повноважень Президента України або усунення його з посади у випадках, передбачених статтею 114—9 Конституції України, виконання обов'язків Президента на період до обрання і вступу на посаду нового Президента за рішенням Верховної Ради України покладається на Голову Верховної Ради України. В цих випадках вибори нового Президента мають відбутися не пізніш як за 90 днів».

15. Статті 115—123 викласти в такій редакції:

«Стаття 115. Кабінет міністрів України (уряд України) є органом державної виконавчої влади України.

Стаття 116. Кабінет міністрів України складається з Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра, Віце-прем'єр-міністра, керівників міністерств закордонних справ, оборони, фінансів, економіки, юстиції, внутрішніх справ, зовнішніх економічних зв'язків, зв'язку, транспорту, Служби національної безпеки, Державного комітету в справах охорони державного кордону та Державного митного комітету.

Президент може ввести до складу Кабінету міністрів України й інших керівників центральних органів державної виконавчої влади України; у роботі Кабінету міністрів України може брати участь з правом вирішального голосу Голова уряду Кримської АРСР.

Стаття 117. Кабінет міністрів України підпорядковується Президенту України і є підзвітним і відповідальним перед Верховною Радою України.

Новоутворений Кабінет міністрів України подає на розгляд Президента України і Верховної Ради України програму наступної діяльності на строк своїх повноважень.

Верховна Рада України може виразити недовір'я Прем'єр-міністру України, окремим членам Кабінету міністрів України або Кабінету міністрів України в цілому, що тягне за собою їх відставку.

Стаття 118. Кабінет міністрів України вирішує питання державного управління на основі Конституції і законів України, указів та розпоряджень Президента України.

Стаття 119. Кабінет міністрів України у межах своїх повноважень:

1) створює умови для забезпечення державного суверенітету і економічної самостійності України;

2) розробляє державні програми соціально-економічного розвитку України;

3) здійснює державне регулювання економічного і соціального розвитку України;

4) забезпечує проведення фінансової політики України, державної політики в галузі ціноутворення та оплати праці; складання й виконання державного бюджету України; здійснення загальнодержавних і міждержавних економічних програм; створення загальнодержавних фондів розвитку, фондів для ліквідації наслідків стихійного лиха й катастроф, проведення політики в галузі охорони природи, екологічної безпеки й природокористування;

5) здійснює загальнодержавні програми економічного, соціального і культурного розвитку;

6) вживає заходів до забезпечення національної безпеки і обороноздатності України;

7) забезпечує здійснення зовнішньополітичної та зовнішньоекономічної діяльності України, митної справи;

8) здійснює заходи щодо захисту інтересів України, забезпечення законності, прав і свобод громадян, охорони власності і громадського порядку, боротьби із злочинністю;

9) утворює у разі необхідності державні комітети України, головні управління, державні інспекції та інші підвідомчі йому органи;

10) координує діяльність виконавчих комітетів місцевих Рад народних депутатів по виконанню державних програм.

Стаття 120. Кабінет міністрів України видає постанови і розпорядження, організує їх виконання.

Постанови і розпорядження Кабінету міністрів України є обов'язковими до виконання на території України.

Стаття 121. Кабінет міністрів України має право скасовувати акти міністерств України, інших підвідомчих йому органів.

Стаття 122. Кабінет міністрів України об'єднує і спрямовує роботу міністерств України, інших підвідомчих йому органів.

Міністерства та інші центральні органи державної виконавчої влади України здійснюють керівництво дорученими сферами управління, несуть відповідальність за їх розвиток; у межах своєї компетенції видають акти, організують і контролюють їх виконання.

Стаття 123. Структура і компетенція Кабінету міністрів України визначаються Конституцією України, Законом про Кабінет міністрів України, іншими законами України.

Порядок діяльності Кабінету міністрів України та його відносин з іншими державними органами визначається Законом про Кабінет міністрів України».

16. Статтю 166 викласти в такій редакції:

«Стаття 166. Символами України як незалежної держави є її Державний герб, Державний прапор та Державний гімн.

Державний герб України, Державний прапор України та Державний гімн України затверджуються Верховною Радою України».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
14 лютого 1992 року

Геннадій ВАНЄЄВ

НЕПРИС... ВОРО...

В ніч на 3 липня, подолавши протидію блокадних сил противника, в район 35-ї батареї підійшли сторожові катери №№ 019, 038, 039, 082, 0108 на чолі з командиром загону старшим лейтенантом В. П. Щербиніним та керівником оперативної групи батальйонним комісаром А. А. Кулаковим, направлені І. Д. Єлисеєвим. На підході до бази аж до самої темряви їх атакувала ворожа авіація. Командири катерів Н. О. Аскеров, П. В. Верба, П. В. Бакалов, І. С. Волошин на чолі з В. П. Щербиніним вправно маневрували, що дало можливість уникнути попадань не лише авіабомб, а й кулеметних трас. А це було особливо важливо, бо на верхніх палубах катерів у різних ємкостях був бензин на зворотний шлях.

Побачивши катери, багато хто з захисників кидався в море і плив до них, а екіпажі піднімали їх на борт. Невдовзі катери були істотно перевантажені. Прийнявши 348 бійців та командирів, на світанку 3 липня вони взяли курс до берегів Кавказу. На переході на них знов налетіла ворожа авіація, але втрат не було. 4 липня катери ввійшли в Новоросійську бухту.

4 липня тривала сутичка наших військ на останньому рубежі — мисі Херсонес. Герої Севастополя безперервно переходили в шалені штикові атаки. «Німці часто тікали навіть тоді, коли у нас не залишалося нічого, крім бажання бити, рвати, нищити», — згадує учасник цих боїв полковник І. Ф. Хомич.

4 липня 1942 р. у другій половині дня командуючий Північно-Кавказьким фронтом маршал С. М. Будьонний одержав шифровку з Генерального штабу Червоної Армії № 155980 за підписом начальника Оперативного управління М. Ф. Ватутіна та комісара управління І. Н. Рижкова такого змісту: **«На узбережжі СОР є ще багато окремих груп бійців і командирів, які продовжують чинити опір ворогові. Необхідно вжити всіх заходів для їх евакуації, пославши з цією метою дрібні судна та морські літаки.**

Мотивування моряків і льотчиків неможливості підходу до берега через хвилі неправильне. Можна підібрати людей, не підходячи до берега, а приймаючи їх на борт за 500—1000 метрів від берега.

Прошу наказати не припиняти евакуації, а зробити все можливе для вивезення героїв Севастополя».

На шифровці С. М. Будьонний написав: **«Відрепетирувати терміново командуючому Чорноморським флотом для виконання».** Цю вказівку було виконано. Телеграму було дано в Новоросійськ, і Ф. С. Октябрський її одержав. Командуючий флотом так відповів на цю телеграму:

———

(Продовження. Початок у номерах за 1 і 3 квітня).

...НЕНЬ ...УКРАЇНИ

В разі ...о припи... Прези... усунення ...випадках, ...о 114—9 ..., вико... ...езидента ...ин і всту... ...Прези... ...ерховної ...ється ...Ради ...дках ви... ...нента ма... ...зніш як

...123 ви...

...ет міні... ...Украї... ...вної ви...

...ет міні... ...ється з ...країни, ...міністр... ...тра, ке... ...закор... ...он, фі... ...юстиції, ...внішніх ...зв'язку, ...націо... ...ржавно... ...охоро... ...у та ...коміте...

...вести до ...іністрів ...рівників ...держав... ...Украї... ...мініст... ...брати ...ціально... ...уряду

...міністр... ...чуєть... ...і є ...дальним ...ною Ук...

...інет мі... ...на роз... ...ани і ...України ...діяль... ...овнова...

...України ...едовір'я ...України, ...нету мі... ...Кабіне... ...в ціло... ...їх від...

...ет міні... ...ує пи... ...авління ...і зако... ...розпо... ...Украї...

...мініст... ...своїх

...для за... ...о суве... ...самo...

...ні про... ...країни;

...вне ре... ...о і со... ...країни;

...дення ...Украї... ...н в га... ...оплата

праці; складання й виконання державного бюджету України; здійснення загальнодержавних і міждержавних економічних програм; створення загальнодержавних фондів розвитку, фондів для ліквідації наслідків стихійного лиха й катастроф, проведення політики в галузі охорони природи, екологічної безпеки й природокористування;

5) здійснює загальнодержавні програми економічного, соціального і культурного розвитку;

6) вживає заходів до забезпечення національної безпеки і обороноздатності України;

7) забезпечує здійснення зовнішньополітичної та зовнішньоекономічної діяльності України, митної справи;

8) здійснює заходи щодо захисту інтересів України, забезпечення законності, прав і свобод громадян, охорони власності і громадського порядку, боротьби із злочинністю;

9) утворює у разі необхідності державні комітети України, головні управління, державні інспекції та інші підвідомчі йому органи;

10) координує діяльність виконавчих комітетів місцевих Рад народних депутатів по виконанню державних програм.

Стаття 120. Кабінет міністрів України видає постанови і розпорядження, організує їх виконання.

Постанови і розпорядження Кабінету міністрів України є обов'язковими до виконання на території України.

Стаття 121. Кабінет міністрів України має право скасовувати акти міністерств України, інших підвідомчих йому органів.

Стаття 122. Кабінет міністрів України об'єднує і спрямовує роботу міністерств України, інших підвідомчих йому органів.

Міністерства та інші центральні органи державної виконавчої влади України здійснюють керівництво дорученими сферами управління, несуть відповідальність за їх розвиток; у межах своєї компетенції видають акти, організують і контролюють їх виконання.

Стаття 123. Структура і компетенція Кабінету міністрів України визначаються Конституцією України, Законом про Кабінет міністрів України, іншими законами України.

Порядок діяльності Кабінету міністрів України та його відносин з іншими державними органами визначається Законом про Кабінет міністрів України».

16. Статтю 166 викласти в такій редакції:

«Стаття 166. Символами України як незалежної держави є її Державний герб, Державний прапор та Державний гімн.

Державний герб України, Державний прапор України та Державний гімн України затверджуються Верховною Радою України».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
14 лютого 1992 року

Геннадій ВАНЄЄВ

НЕПРИСТУПНИЙ ВОРОГАМ

В ніч на 3 липня, подолавши протидію блокадних сил противника, в район 35-ї батареї підійшли сторожові катери №№ 019, 038, 039, 082, 0108 на чолі з командиром загону старшим лейтенантом В. П. Щербиніним та керівником оперативної групи батальйонним комісаром А. А. Кулаковим, направлені І. Д. Єлисеєвим. На підході до бази аж до самої темряви їх атакувала ворожа авіація. Командири катерів Н. О. Аскеров, П. В. Верба, П. В. Бакалов, І. С. Волошин на чолі з В. П. Щербиніним вправно маневрували, що дало можливість уникнути попадання не лише авіабомб, а й кулеметних трас. А це було особливо важливо, бо на верхніх палубах катерів у різних ємкостях був бензин на зворотний шлях.

Побачивши катери, багато хто з захисників кидався в море і плив до них, а екіпажі піднімали їх на борт. Невдовзі катери були істотно перевантажені. Прийнявши 348 бійців та командирів, на світанку 3 липня вони взяли курс до берегів Кавказу. На переході на них знов налетіла ворожа авіація, але втрат не було. 4 липня катери ввійшли в Новоросійську бухту.

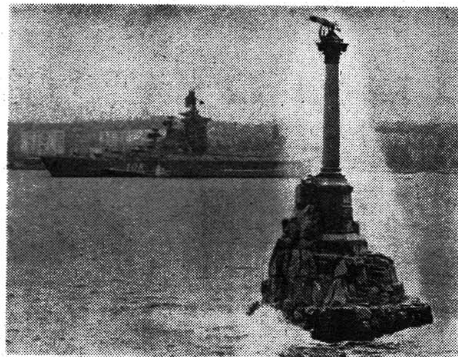
4 липня тривала сутичка наших військ на останньому рубежі — мисі Херсонес. Герої Севастополя безперервно переходили в шалені штикові атаки. «Німці часто тікали навіть тоді, коли у нас не залишалося нічого, крім бажання бити, рвати, нищити», — згадує учасник цих боїв полковник І. Ф. Хомич.

4 липня 1942 р. у другій половині дня командуючий Північно-Кавказьким фронтом маршал С. М. Будьонний одержав шифровку з Генерального штабу Червоної Армії № 155980 за підписом начальника Оперативного управління М. Ф. Ватутіна та комісара управління І. Н. Рижкова такого змісту: **«На узбережжі СОР є ще багато окремих груп бійців і командирів, які продовжують чинити опір ворогові. Необхідно вжити всіх заходів для їх евакуації, пославши з цією метою дрібні судна та морські літаки.**

Мотивування моряків і льотчиків неможливості підходу до берега через хвилі неправильне. Можна підібрати людей, не підходячи до берега, а приймаючи їх на борт за 500—1000 метрів від берега.

Прошу наказати не припиняти евакуації, а зробити все можливе для вивезення героїв Севастополя».

На шифровці С. М. Будьонний написав: **«Відрепетирувати терміново командуючому Чорноморським флотом для виконання».** Цю вказівку було виконано. Телеграму було дано в Новоросійськ, і Ф. С. Октябрський її одержав. Командуючий флотом так відповів на цю телеграму:

«Москва Генштаб Ватутіну, Будьонному, Ісакову, Алафузову. **Операції по зніманню та вивезенню окремих груп начскладу, бійців СОРу не припиняються, не припинялись, хоч це пов'язано з дуже великими труднощами і втратами корабельного складу.**

Підводні човни прорватися в Севастополь не можуть. Усі фарватери противник закрив своїми катерами. Про три підводні човни ще не одержано відомостей, де вони, хоч усі строки їх повернення минули. Човни, що повернулися, всю дорогу переслідувались авіацією, катерами-мисливцями, на кожен човен скинуто сотні бомб.

Ще не повернулися два катери МО. Сьогодні посилаю ще шість катерів МО, які повернулися. Кожен доставив більше сотні людей. Продовжуватиму операції.

Доповідаю, що опір ворогові чиниться нормально.

4.VII—42.

Октябрський».

Вимоги Генерального штабу виявилися запізнілими і не підкріпленими практичними діями. Ф. С. Октябрський у першій частині телеграми відповів правильно, що кожен похід у Севастополь був пов'язаний з великими труднощами. Дійсно, ворожа авіація панувала в повітрі і використовувалась для блокади Севастополя з моря, а війська СОР авіації вже не мали. Крім того, противник широко використовував для блокади з моря різні катери. І хоча в кінці телеграми командуючий флотом заявив, що і далі провадитиме операції, але необхідних сил він не мав у своєму розпорядженні. Потрібне було сильне авіаційне прикриття на всьому переході, а тим паче на підході до Севастополя. І розв'язати цю проблему могла лише Ставка, тільки значно раніше. Час було втрачено.

Тієї ж ночі в руїнах 35-ї батареї зібрався старший військово-політичний склад захисників Севастополя. Вирішено було пробиватися в гори, а там перейти до партизанських методів боротьби. Такі спроби окремими групами робилися й раніше, але всі вони були приречені на провал. І все ж, як і було вирішено, вночі спробували прорватися. Зав'язався бій, захисники міста зазнали значних втрат, та прорватися в гори не змогли. Тепер і ніч перестала бути спільницею севастопольців. «Ми йшли в бій, наперед знаючи, що нас чекає. Надій на врятування було мало», — згадує полковник Д. І. Пискунов.

На ранок 5 липня, ховаючись від сильного вогню противника, наші воїни спустилися під обривисті скелі. І під кручею, розбившись на групи, продовжували опір. Гітлерівці прочісували кулеметним і автоматним вогнем скелі, кидали вниз сотні гранат. Однак варто було висунути голову хоча б одному ворожому солдатові, як його стинала куля. Тоді німці стали закладати динаміт і підривати скелі, бо з суходолу севастопольці, що сховалися під скелями, були мало уразливими. У виступах і печерах крутого берега утворилося кілька «ярусів», де знемагали виснажені голодом і спрагою герої. Ворог був приголомшений незламною стійкістю наших військ. Фашисти кричали російською мовою: «Здавайтеся в полон! Знищуйте командирів, комісарів і комуністів!» Але ніхто не виявив малодушності й боягузтва, ніхто не підняв рук перед ворогом. Багато захисників Севастополя помирали, не прохаючи про допомогу, мовчки.

Севастопольці не схилили і не зганьбили своїх бойових знамен. Жодне з них не потрапило до рук ворога. Їх поховали севастопольська земля, вогонь і Чорне море.

Так трагічно закінчилася героїчна оборона Севастополя. У читача, ясна річ, виникне питання: скільки ж радянських воїнів було захоплено ворогом?

За документами немає розходжень щодо кількості військ, доставлених у Севастополь за червень 1942 р. В усіх називається цифра 23 500 бійців та командирів. Отже, поки що, не рахуючи втрат, загалом у військах СОР мало бути 106625 + +23500 = 130 125 бійців і командирів.

Якими ж були втрати? Втрати вбитими і тими, хто пропав безвісти, в червні за хронікою щоденних втрат сумарно становили майже 14 тисяч чоловік, а згідно з коротким звітом про підсумки оборони Севастополя в червні 1942 р., складеним на Кавказі і підписаним Ф. С. Октябрським та М. М. Кулаковим 9 липня 1942 р. і надісланим у Генеральний штаб, вони становили 31 068 чоловік. Припустимо, що цифра у звіті об'єктивніша, значить військ було 130125—31068 = 99 057 бійців і командирів. Ще треба врахувати, що в червні померли в госпіталях Севастополя 1207 бійців і командирів і вивезено на Кавказ 17 894 поранених, то виходить, що на 1 липня в Севастополі залишалось: 99057—1207—17894 = 79956 чоловік.

Слід врахувати, що з 1 по 10 липня 1942 р. всіма видами транспортних засобів з Севастополя було вивезено 1726 воїнів СОРу. Отже, в Севастополі залишалось 79956—1726 = 78230 бійців і командирів.

Не можна стверджувати, що весь цей склад військ було взято в полон. Захисники Севастополя зазнали втрат у липневих боях, які не підлягають обліку. Решту ж було взято в полон, у тому числі чимало поранених. Так трагічно закінчилася героїчна оборона Севастополя.

Німецький генерал Курт Тіппельскірх розповідає про те, що німці взяли в полон у Севастополі, на мисі Херсонес, 100 тисяч радянських військ, захопили 141 літак і багато іншої бойової техніки та зброї. Це не відповідає дійсності. Про склад наших військ ішлося вище. Щодо літаків, то жоден з них не потрапив до рук ворога. Непошкоджені літаки було передислоковано на Кавказ, а пошкоджені — скинуто в море.

Незважаючи на трагедію, **героїчна оборона Севастополя — головної бази Чорноморського флоту, в 1941—1942 рр. — одна з яскравих сторінок Великої Вітчизняної війни. Вона мала важливе стратегічне і військово-політичне значення. Скувавши на підступах до міста в найтяжчі для нашої країни осінні місяці 1941 року значні сили німецько-фашистської групи армій «Південь» і завдаючи їм серйозних втрат, воїни Севастопольського оборонного району зірвали плани німецько-фашистського командування на їх південному стратегічному напрямі**

Світова громадська думка, преса, радіо розцінювали оборону Севастополя як історичну, політичну й моральну перемогу радянського народу. «Севастополь — це ім'я, яке назавжди залишиться в серцях вільних людей... Що б не сталося, радянські війська заслуговують на подяку цивілізованого світу», — писала англійська газета «Дейлі геральд». А газета «Таймс» повідомляла 4 липня 1942 р.: «Ми віддаємо належне блискучому внеску до загальної справи, зробленому Севастополем. Севастополь став синонімом безмежної мужності, його оборона безжально сплутала німецькі плани. Протягом тривалого часу Севастополь здіймався ніби меч, вістря якого було спрямоване проти загарбників».

(Продовження. Початок у номерах за 1 і 3 квітня).

ВИРОК ПІСЛЯ ВИРОКУ

ІСТОРІЯ екс-агентів КДБ з Волині Сергія Сільчука й Тамари Юхимової вже відома нашим читачам з матеріалу «Повитуха» з КДБ» («ГУ» за 12 березня ц. р.). Ми обіцяли детальніше розповісти про деякі її аспекти після ознайомлення з матеріалами судового засідання. На підставі одержаних даних і повертаємося нині до обіцяної теми. Нагадуємо, головні герої нашої історії звинувачувалися у виготовленні та збуті наркотиків. Найяскравіші факти їхньої біографії стали широко відомі ще до суду. Тамару Юхимову після п'ятимісячного перебування в слідчому ізоляторі звільнили з-під варти, і вона поспішила скористатися з цієї сприятливої обставини: на численних зустрічах з представниками засобів масової інформації Юхимова говорила про можливість сенсаційних викриттів місцевого КДБ та про ймовірність помсти з його боку. В останній розмові з нами вона також не приховувала впевненості в «убивчій» силі відомих їй фактів, втім, як і побоювання, що її «приберуть».

І ось Ковельський народний суд, розглянувши шеститомну кримінальну справу № 18-311-91, виніс вирок: Сергія Сільчука позбавили волі на дев'ять років, Тамару Юхимову — на чотири. (Загалом по цій справі ярходило одинадцять осіб). Як бачимо, «убивча сила» не вдарила по цілі, і передбачення підсудної нагадувало прогноз погоди: все правильно, тільки навпаки.

А через кілька годин після оголошення вироку Тамарина душа готувалася до суду куди грізнішого — Божого. Тіло ж застигло у зашморзі, байдуже до всіх вироків на світі — після власноруч виконаного смертельного, присуджені чотири роки неволі перетворилися на недолугий жарт. Чому Юхимова так швидко «здалася» і поспішила відповісти на рішення суду таким невдалим «аргументом». Бракувало інших? Можливо, але... Втім, журналістська імпровізація — невдячна справа, краще звернімося до фактів.

Слідством доведено, що збиранням і збутом макової соломки в основному займалися чотири звинувачених: Сільчук, Юхимова, Капітонюк і Козачук. З 1990 року вони заготовили близько тридцяти мішків наркотичного зілля. Навіть не втаємничені в нюанси наркобізнесу розуміють, який це «капітал»! До справи залучена заява Юхимової на ім'я начальника Ковельського міськрайвідділу КДБ Б. Білюги, написана 11 серпня 1991 року. Вона повідомляє, що в Ковелі діє «кооператив» по заготівлі маку і називає прізвища «кооператорів». Дослівно: **«За минулий рік від заготівель і реалізації маку Сільчук одержав прибутків у сумі близько тридцяти тисяч карбованців. Цього року, якщо збути вже зібраний «товар», вийде близько 0,5 мільйона карбованців»** (Не забувайте, йдеться про ціни без врахування нинішньої інфляційної індексації — **Авт.**). Зокрема, в січні 1990 року Сільчук продав жителеві Донецької області Галамазі 100 склянок маку за три тисячі карбованців. Через місяць ще стільки ж. Наприкінці року «товар» уже піднявся в ціні: сто склянок — п'ять тисяч.

Ці факти беззастережно доводять вину героїв нашої розповіді. І все ж суд, на наш погляд, не приділив належної уваги бухгалтерському боку справи. Ми наївно запитували: «А де ж гроші? Зрозуміло, підсудні орудували тисячами, але ж така кількість зібраного маку приносила мільйони. Де вони?»

Офіційні особи, на жаль, «арифметику» виклали мляво, цифрами не оперували, обійшлись загальними фразами: кошти розчинилися в мережі наркобізнесу. Ми також поцікавилися, яким чином підпільним «бізнесменам» вдавалося водити за ніс місцевих правоохоронців, адже навіть любителі пиріжків з маком знають, як переслідуються їхні крихітні макові «плантації». І з'ясувалося, що ніякого підпілля й не було, «бізнес» розцвітав на поверхні — рожевими пелюстками на Сергійовому городі. Так, Сільчук вирощував мак на власній ділянці, цілком відкрито, наче звичайнісіньку картоплю. Оцінюєте делікатність ковельської міліції?

Мак сушили в будинку — на горищі і в підвалі. Протягом 1990—1991 років оселя Сільчуків нагадувала лабораторію по виготовленню наркотичних речовин. Тут постійно вешталися заїжджі «гості». А ставропольські «спеціалісти» Коротич, Копцев і Хачатуров ходили до Сільчука як на роботу. Власне, вони й виконували тут основну роботу — перетворювали «мирний» мак на «бойовий» наркотик.

Із свідчень Юхимової: «Восени цього року (1990 — Авт.) я дізналася від Сільчука, що він займається наркобізнесом і що в місцевому відділі КДБ про це знають...» На прохання товариша Тамара приєдналася до заготівлі та збуту маку. Для встановлення торговельних контактів «наркодует» часто вирушав у вояжі до Воркути, Ставрополя, на Донбас. Під час однієї такої поїздки Сільчук за 20 тисяч купив автомобіль ВАЗ-21011, який оформив на компаньйонщу.

Цим жигулем вони й гасали по навколишніх селах, вишукуючи на городах мак. В конспірацію не гралися — бізнес є бізнес, він відволікань не любить.

І дивовижно: ніхто не проявив інтересу до «лабораторії», ніхто не втрутився в «технологічний процес», ніхто не зупинив жвавого жигулька з маковими стеблами в багажнику! А кажуть, що приватна власність недоторканна лише на Заході, у нас же кожний дільничний може «завалити» в дім: «А що там, чи немає самогону?» А макового зілля не хочете? Зворушлива, аж неприродна, чуйність до «прав людини». Правда ж?

Ігноруючи місцевих правоохоронців, Юхимова та Сільчук навіть заяви з повинністю спершу написали у відділ КДБ, і тільки потім дали пояснення слідчим органам (заява на ім'я Білюги написана 11 серпня минулого року, а на ім'я начальника Ковельського міськрайвідділу Леоніда Зубанова 12 серпня). Чому?

Ми, звичайно, не зупинилися на поясненні самих підсудних, мовляв, місцеві кадебісти чудово знали, чим займаються «на дозвіллі» їхні агенти-нелегали, а звернулися за відповіддю на це запитання до Б. Білюги. Борис Григорович і на суді, і в розмові з одним з авторів цих рядків рішуче не погодився з таким поясненням. Він заявив, що Тамара Юхимова взагалі не була сексотом, про наркобізнес він нічого не знає, «КДБ ніяких доручень у цій справі не давав». Правда, потім Білюга уточнив, що сама Юхимова пропонувала органам свої послуги, але вони їх не прийняли. Ми дуже вдячні за таку вичерпну відповідь, хоча, чесно кажучи, вона трохи збила нас з пантелику — від Юхимової «не відмовлялися» колеги Бориса Григоровича вищого рангу. Втім, очевидно, на місці справді видніше.

Із свідчень Юхимової: «Спілкуючись протягом року з Білюгою, я можу сказати таке: ні начальник відділу, ні його співробітники не були з певних причин (яких саме, я поки що вважаю за потрібне промовчати) зацікавлені в розкритті злочинної групи, яка займалася наркобізнесом».

Мовчання затяглося: про певні причини, якщо, звісно, такі були, вже ніхто й ніколи не дізнається — мертві вміють надійно тримати язик за зубами.

Народні депутати України Михайло Горинь та Микола Поровський звернулися до прокуратури України з депутатським запитом про розслідування обставин смерті Тамари Юхимової, адже на Волині її трактують по-різному. Депутат обласної Ради Геннадій Кожевников, наприклад, переконаний, що історія із самогубством — казочка, розрахована на дуже наївних, насправді ж відбулося передбачення Юхимової про помсту «за довгий язик». Заступник начальника обласного УВС полковник Іван Юрко, навпаки, рішуче наполягає на версії «самогубство». Мотиви — докори сумління, що близький товариш і колега Сергій Сільчук дістав аж дев'ять років ув'язнення: мовляв, з її вини. Водночас полковник наводив такі деталі біографії і характеру Юхимової, які не свідчать про її глибоку моральність і здатність дуже картатися через інших, навіть найближчих людей. До того ж не просто картатися, а накласти на себе руки.

Розгорнулася дискусія і навколо двох передсмертних Тамариних листів: одні, посилаючись на зміст, доводять, що жертва себе винуватою не визнавала. Інші, спираючись на ті ж самі слова, бачать в них протилежне. Не нав'язуючи нічиєї думки, ми пропонуємо нашим читачам «першоджерела». (Мова оригіналу).

Лист перший — матері й синові: **«Дорогие мои мама и Дима! Вот и все, пришел конец. Приговор... Ты ведь знаешь, что я этого не перенесу. За что?!! Это расплата за все, что я сделала. Этого и надо было ожидать. ОНИ отомстили мне, ОНИ сделали свой ПРИГОВОР!!! Прости меня, если сможешь. Бог дал мне слишком много разных способностей: энергии, мужества, решительности. Я честно работала, служила, безукоризненно выполняла все приказы. Я отдала лучшие годы своей жизни этому дому. И поэтому я не смогла стать, наверное, настоящей матерью Диме. Я прошу тебя, постарайся хоть немного пожить, хоть бы ради Димы. А если будет тебе слишком тяжело, лучше отдай в детдом...»** (Лист довгий: далі в ньому йдеться, в що її одягти, як розпорядитися деякими речами. Підкреслення слів небіжчиці).

Лист другий — Сергію Сільчуку: **«Сережа, дорогой мой! Я тебе прощаю все твои грехи и повторяю еще раз: я тебя любила искренне и за это поплатилась своей жизнью. Если я тебе сделала что-то гадкое, прости, если сможешь».**

А тепер про технічні особливості трагедії, яка сталася 5 березня. Охоронці виявили чуйність і залишили засудженій паски від пальта і сукні. Очевидно, дивна доброзичливість, пояснювалася наближенням жіночого свята, бо навіть неповнолітні читачі детективів знають, що за таких обставин вилучаються не лише паски, а й колготки й шнурівки від взуття.

Накладає на себе руки 29-річна жінка, в якої неповнолітній син і всього-на-всього чотири роки ув'язнення попереду плюс шанс звільнитися через два — «вийти по половинці», як кажуть зеки. І все-таки не дає спокою думка — чому?

Можливо, **Сергій Сільчук**, проти зустрічі з яким у перспективі правоохоронні органи начебто й не заперечують, вгамує нашу «цікавість»? Лишень би ніхто не розщедрився і не повернув йому напередодні Міжнародного свята солідарності трудящих, скажімо, шнурівок...

...Між іншим, знайомий метеоролог дуже ображається, коли зводять «наклеп» на його службу. Каже, що не так вже й часто вони помиляються з прогнозом погоди...

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Богдан БЕРЕКЕТА,
Олег ПОКАЛЬЧУК,
спеціальні кореспонденти «Голосу України».

Роз'яснює юрист

СПАДЩИНА

Як рідні померлого можуть успадкувати його заощадження, якщо він не залишив заповіту або довіреності?

В. Павленко і В. Патратій з Вінницької області.

На жаль, це досить розповсюджений випадок, коли раптова смерть людини лишає її можливості вчасно розпорядитися своїм майном та заощадженнями. У такій ситуації довіреність, якщо вона й була свого часу видана, припиняє свою дію з моменту смерті того, хто її видав, а в дію вступають норми спадкового права. В разі відсутності також заповіту, який оформлено належним чином, коло спадкоємців визначається на підставі статей 529 — 531 Цивільного кодексу України. Передусім це діти (і усиновлені також), дружина й батьки (усиновлені) померлого, а також дитина, яка народилася вже після його смерті. Спадщина ділиться між ними порівну.

А чи мають якісь права онуки покійного, якщо заповіту немає? Вони теж можуть стати спадкоємцями у випадку, коли їхні батьки належали до кола вже перелічених осіб та померли ще за життя спадкодавця (тобто людини, яка лишила спадщину). Звичайно, до них переходить тільки та частина, яка належала померлому батькові чи матері. Якщо ж немає і онуків або з якихось причин вони не можуть претендувати на спадщину, то вона ділиться порівну між братами та сестрами померлого, а також між його дідом і бабою. Цивільний кодекс визначає їх спадкоємцями другої черги.

Особливі права мають непрацездатні громадяни, які перебували на утриманні покійного спадкоємця не менше ніж один рік до його смерті. До речі, це можуть бути й зовсім сторонні особи. Досить часто на практиці ці права набуває так звана «фактична» дружина померлого, тобто коли їхній шлюб не реєструвався в органах ЗАГСу.

Певні особливості мають права подружжя, якщо вони перебували в зареєстрованому належним чином шлюбі. При розділі майна, яке лишається після смерті одного з них, можуть застосуватись і норми Кодексу України про шлюб та сім'ю, якщо це майно було спільно набуте. Той, хто лишається, одержує одну половину і ще відповідну частину від другої половини, коли спадкоємців декілька.

Що ж до вкладів в ощадбанку, то вони діляться між нащадками на загальних підставах, якщо немає заповіту або вкладник не оформив в ощадбанку ніякого розпорядження на випадок своєї смерті. Яким же чином можна отримати ці гроші? Спадкоємці повинні протягом шести місяців з моменту смерті вкладника подати відповідну заяву до нотаріальної контори за місцем відкриття спадщини. Якщо немає ніяких ускладнень та спорів, нотаріальна контора видає свідоцтво про право на спадщину через шість місяців після смерті власника заощаджень. У свідоцтві повинні бути визначені частки кожного спадкоємця. Цей документ і є підставою для одержання частки заощаджень. Якщо ж виникають спори, справа вирішується вже в суді.

Додам, що розгляд деяких з цих справ тягнеться місяцями, а то й роками, претенденти зазнають великих витрат, перемога в одному суді інколи тільки готує поразку в іншому. Отже, за найменшої нагоди, розв'язуйте свої проблеми на підставі добровільної угоди про розділ у нотаріальній конторі, тим більше, що така можливість передбачена і інструкцією про порядок вчинення нотаріальних дій.

Сергій ТЄНЬКОВ,
юрист.

ОБЪЕДИНЕНИЕ СТРАХОВЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ АССОЦИАЦИИ «УКРАИНА»

Учреждена страховыми организациями Украины на Первой Ассамблее страховых организаций Украины в ноябре 1991 года.

Зарегистрирована 24 декабря 1991 г.

Учредительные документы о создании Ассоциации подписали семь организаций.

В настоящее время подали заявления о приеме и приняты в члены Ассоциации еще 15 страховых организаций.

Страховые организации, входящие в состав Ассоциации, представлены всеми организационно-правовыми формами и формами собственности и представляют большинство регионов Украины.

Ассоциация «Украина» является членом Конгресса деловых кругов Украины.

Ассоциация «Украина» была инициатором и организатором проведения Второй Ассамблеи страховых организаций Украины, состоявшейся **20—21 февраля 1992 г.** в г. Днепропетровске.

Ассоциация «Украина» является добровольным, открытым и равноправным объединением страховых организаций. Членом Ассоциации может стать любая страховая организация, признающая Устав, подписавшая Декларацию об основах объединения и уплатившая вступительный взнос.

Членами Ассоциации могут быть и страховые организации других государств. Кроме того, каждый член Ассоциации вправе свободно выйти из ее состава, а также состоять членом других объединений (союзов).

Основными уставными целями Ассоциации «Украина» являются:

1. Расширение возможностей членов Ассоциации в производственном, научно-техническом и социальном развитии.
2. Разработка и реализация единой методологии страхового дела.
3. Всемерное содействие созданию цивилизованного рынка страховых услуг на Украине, ускоренному формированию оптимальных условий для становления высокоорганизованной страховой инфраструктуры Украины.
4. Защита интересов организации страховщиков — членов Ассоциации и защита интересов страхователей.

Первоочередными практическими задачами Ассоциации являются:

1. Создание банка данных методологии страхового дела на Украине и за рубежом, его анализ и предоставление собранных данных членам Ассоциации.
2. Создание на базе Ассоциации «Украина» обществ, объединений (союзов), центров по решению отдельных задач, стоящих перед группами членов Ассоциации:
— информационно-методологического центра коллективного пользования;
— союза страховых организаций, работающих в области медицинского страхования;
— общества по защите прав потребителей страховых услуг и страхователей;
— иных союзов для решения частных задач в соответствии с уставными целями Ассоциации;
— системы перестрахования.
3. Активное участие в разработке законодательных и других нормативных актов в области страхования.
4. Создание системы подготовки кадров.
5. Создание системы связи, информации и статистики в рамках Ассоциации, основ актуарных расчетов.
6. Оказание консультационной помощи в становлении, развитии и осуществлении коммерческого страхования дела.
7. Организация службы по содействию получения лицензий на право проведения страховой деятельности и ее видов членами Ассоциации либо по их поручению самостоятельно.

Ассоциация «Украина» является, по законодательству Украины, хозяйственной организацией. Основы финансирования затрат Ассоциации и содержания ее аппарата составляют членские взносы.

Ассоциация может создавать и участвовать в создании предприятий и организаций. Ассоциация оказывает услуги в области организации страхового дела как для всех членов Ассоциации в равной степени, так и для отдельных членов по их поручению, а также по запросам сторонних организаций и лиц.

В решении проблем становления и развития страхового рынка на Украине в интересах своих уставных целей и задач Ассоциация координирует свою деятельность с органами высшей власти и управления — парламентом, правительством, с органами исполнительной власти отдельных регионов Украины, с широкими деловыми и предпринимательскими кругами (объединениями, союзами, ассоциациями), страховыми организациями других государств СНГ, объединениями с союзами страховщиков и страховыми компаниями зарубежных стран.

Реализуя уставные и первоочередные задачи, Ассоциация «Украина»:

— вошла коллективным членом в Российский Союз Страховщиков (РОСС) с целью координации действий со страховщиками и их союзами стран СНГ; налаживает практические деловые контакты со страховыми и перестраховочными компаниями третьих стран (Франция, Германия, Израиль, Англия, Финляндия и др.);

— завершает создание центра подготовки кадров, в рамках деятельности которого будут реализовываться все программы Ассоциации по обучению специалистов страхового дела, семинары и «круглые столы» по отдельным вопросам;

— создает консультационный центр по вопросам страхового права и бухучета с возможностями не только прямых консультаций, но и абонентного обслуживания, аудита, проведения экспертиз, обеспечения нормативной литературой, новых разработок по видам страхования, проведение претензионной и исковой работы от имени и по поручению членов Ассоциации.

Ассоциация информирует:

— наметился отток финансовых средств страховых организаций с территории нашего суверенного государства в Россию в свете принятых законодательных актов о налогообложении доходов страховых организаций;

— по заказу Кабинета министров Украины Управлением Украинской государственной страховой коммерческой организацией «Укргосстрах» подготовлен проект Закона «О регулировании страховой деятельности», разработанный последним с учетом всех альтернативных проектов законов, представленных в разное время на обсуждение.

Контактный адрес:
320003, г. Днепропетровск, пр. Калинина, 67, а/я 2207, тел. 59-47-86; 59-43-92 (с 9-00 до 17-00) 52-31-14 (с 17-00 до 21-00).

Рекламні агентства фірми «ІРА-Київ»

запрошують на роботу рекламних агентів.

Максимальна зарплата — 5 тис. крб. на день.

Для ознайомлення з умовами відправте поштовий переказ на 20 крб. за адресою:

254107, м. Київ, вул. Лук'янівська, 1, розрахунковий рахунок N 700161514/467332, Київбіржбанк, міськуправління Нацбанку м. Києва, МФО 322249.

Потім відправте конверт з маркою та квитанцією про поштовий переказ за адресою:

254107, м. Київ-107, вул Лук'янівська, 1, агентство "АІР".

Відповідь одержите протягом тижня.

РЕАЛИЗУЕМ

напорные железобетонные раструбные трубы диаметром от 500 до 1200 мм, изготовленные методом виброгидропрессования по технологии фирмы «СЕНТАБ» (Швеция).

Область применения — от напорных водоводов до канализационных сетей.

Заводское испытание каждой трубы давлением 12 атм, на водонепроницаемость гарантирует высокую плотность бетона и долговечность изделий.

Телефоны для справок: 2-30-50, 2-50-71 в г. Новомосковске Днепропетровской области.

Агентство «ДАП-пресс» (44-54-73)

«УКРКАБЛЕКС»

УВАГА ДІЛОВИМ ЛЮДЯМ!

Зареєстровано українсько-польське спільне підприємство **«УКРКАБЛЕКС»** по виробництву кабельно-провідникової продукції різноманітного призначення.

Підприємство закуповує на договірній основі відходи та лом усіх типів кабелів і провідників, що містять мідь, в обмін на поставку кабельної продукції в стислі строки. Можливий варіант домовленості в обмін на товари широкого вжитку.

З ПРОПОЗИЦІЯМИ ЗВЕРТАТИСЯ НА АДРЕСУ:
315307, м. КРЕМЕНЧУК-7 Полтавської області.

ТЕЛЕФОН: (0-53-66) 6-20-04.

ТЕЛЕФАКС: 131330.

ЦЕ ДОБРИЙ ШАНС, ЧИ НЕ ТАК?

До уваги керівників колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств.

Луцьке ремонтно-транспортне підприємство має для продажу і приймає замовлення на виготовлення водонагрівальних котлів «НИИСТУ-5М» потужністю 0,82 мВт, поверхня нагріву 47,5 $м^2$. Паливо — пічне, мазут, газ, вугілля. Котли застосовуються для системи водяного опалення і гарячого водопостачання жилих адміністративних і промислових об'єктів с примусовою циркуляцією води.

Для довідок звертатися за адресою:
264110, Волинська обл., Луцький р-н, с. Гірка Полонка. Ремонтно-транспортне підприємство.
Телефон: 6-44-40.

ПРОДАЄМО:

Новий пакетоформувач, який ще не був у роботі, — **ЯІ-ІУА**, призначений для формування транспортних пакетів на

Подача піддонів під завантаження і формування ящиків в дерев'яних піддонах **800×1200 мм (ГОСТ 9557-87) з ящиків по ГОСТ 1315-80 (380×253×228) і ящиків № 7 по ГОСТ 13516-86 (380×228×285).**

рядах автоматизована.

Адреса: 245910, Сумська обл., м. Ромни, вул. Київська, завод ЗНМ тел. 2-10-03.

Дубнівському заводу гумотехнічних виробів терміново необхідний паровий котел ДЕ 6,5/13.

Звертатися на адресу: 265100, м. Дубно Рівненської обл., вул. Дзержинського, 59, тел, 4-17-98.

УСЕ В ТУМАНІ...

Коментар

Сьомий тур чемпіонату України серед клубів вищої ліги ще більше заплутав ситуацію. Все тепер, мов у тумані. Складається враження, що й до фінішу турніру вестиметься гостра суперечка за місце під сонцем.

Особливо цікаво, як виглядатиме на виїзді лідер групи А «Таврія». І екзаменатор у неї був досвідчений — «Металург». Але господарі весь час перебували в ролі наздоганяючих. Щоправда, головні події відбувалися в завершальній стадії поєдинку. Протягом останніх 16-ти хвилин було забито всі чотири м'ячі. А за три хвилини до кінця сімферопольці вигравали 2:1. «Металург» врятував удар Шкапенка.

Першу перемогу відсвяткували львівські «Карпати», які приймали одного з лідерів — донецький «Шахтар». Утім, поняття «лідер» — відносне. Адже очкова щільність у турнірній таблиці дуже висока. І кожний з наступних турів може докорінно змінити ситуацію.

З подій, які відбувалися в групі Б, відзначу результативну гру... воротаря «Волині» Михайла Бурча. Знову йому вдалося реалізувати пенальті (це вже третє його таке влучення). Цього разу Михайло «покарав» харківський «Металіст» на його полі. Але воротар, мабуть, мало втішався з цього: харків'яни відповіли трьома м'ячами.

Та головною подією туру і кола в групі, безперечно, був матч у Києві, де «Динамо» приймало дніпропетровський «Дніпро». Насамперед тому, що обидва колективи — чи не найдосвідченіші й не найтитулованіші в Україні. Інтересу додала й зміна тренерів у «Дніпрі». Як відомо, Євген Кучеревський тепер веде переговори в Тунісі, де, швидше за все, і працюватиме. Дніпрян же очолив Микола Павлов. Йому 38 років. Він — корінний киянин. У футбол почав грати в команді СК «Схід». Виступав у мінському «Динамо», запорізькому «Металурзі», дніпропетровському «Дніпрі». Має достатній тренерський досвід, закінчив вищу школу тренерів, очолював сімферопольську «Таврію».

Перше своє інтерв'ю у ролі головного тренера «Дніпра» Микола Павлов дав «Голосу України» перед зустріччю з киянами.

— Учора перед від'їздом до столиці в нашій команді відбулися збори, на яких були присутні мер міста, керівники спорту. Відбулася тривала і щира розмова, підсумком якої стало обрання головного тренера. Не приховую: дуже радий, що мені висловили таку довіру...

Ну, а вихованці Миколи Павлова проти киян зіграли досить пристойно. «Дніпро» справляє приємне враження. Команда технічна, швидка, вміє діяти гостро і результативно. Максимов, Москвін, Похлєбаєв, Беженар — найпомітніші у її складі. Не виключено, що на них звернуть увагу й тренери національної збірної. До речі, ця команда 29 квітня в Ужгороді проведе свій перший офіційний товариський матч проти угорців.

А що ж кияни? Відчувалося, що вони ще не оговталися після невдачі у Лісабоні. І цього разу було видно, що динамівці мають проблеми з нападаючими та півзахисниками. Втім, команда виявила волю і відігралася...

Черговий тур у вищій лізі гратиметься сьогодні.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ІЗ СУДДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

Чемпіонат України з футболу. Вища ліга, сьомий тур.

Група «А».

«Чорноморець» — «Нива» Вц. 6:0. (2:0). 2300 глядачів. Суддя К. Панчик (Сімферополь). Голи: Гецко (2, 17, з пенальті, 66, з пенальті), Гусєв (67, 81), Цимбалар (71). Вінничанин Надуда не реалізував пенальті.

«Евіс» — «Кремінь». 0:0. 7000 глядачів. Суддя В. Лисенко (Одеса). Попереджено Шевченка («Кремінь»).

«Карпати» — «Шахтар». 1:0 (1:0). 5500 глядачів. Суддя В. Шевченко (Київ). Гол: Мущинка (32). Попереджено Фокіна («Шахтар»).

«Темп» — «Торпедо». 1:1 (1:1). 8500 глядачів. Суддя Я. Грисьо (Львів). Голи: Довгалець (40) — у господарів; Р. Бондаренко (18) — у гостей.

«Металург» — «Таврія». 2:2 (0:0). 6500 глядачів. Суддя С. Татулян (Київ). Голи: Таран (76), Шкапенко (87) — у господарів; Андреєв (74), Гладишев (85) — у гостей. Попереджено Вернидуба («Металург»).

	І	В	Н	П	М	О
Таврія	7	4	2	1	9—4	10
Чорноморець	6	3	2	1	14—6	8
Металург	7	2	4	1	8—5	8
Шахтар	6	2	3	1	9—3	7
Торпедо	6	2	3	1	6—3	7
Кремінь	6	2	3	1	3—3	7
Темп	7	1	3	3	4—8	5
Карпати	7	1	3	3	4—9	5
Евіс	6	1	2	3	3—6	4
Нива Вц.	6	1	1	4	3—16	3

Група «Б».

«Металіст» — «Волинь». 3:1. (1:0). 1000 глядачів. Суддя В. Дердо (Іллічівськ). Голи: Колесник (19, 81), Назаров (87) — у господарів; Бурч (83, з пенальті) — у гостей.

«Нафтовик» — «Нива» Тр. 0.0. 3100 глядачів. Суддя О. Кацман Кіровоград). Попереджено Євтушка («Нафтовик»). Горошинського, Рудницького, Павлюченка (всі — «Нива»).

СКА — Зоря-МАЛС. 0:1 (0:0). 1500 глядачів. Суддя А. Попов (Київ). Гол: Гусейнов (88). Армієць Єремєєв не забив пенальті. Попереджено Мікітіна, Зуєнка, Фурсова (всі — «Зоря»-МАЛС).

«Буковина» — «Прикарпаття». 0:0. 6500 глядачів. Суддя С. Сельменський (Ужгород). Попереджено Будника («Буковина»).

«Динамо» — «Дніпро». 2:2 (0:1). 3000 глядачів. Суддя Л. Бавикін (Харків). Голи: Лужний (51), Грицина (64) — у господарів; Коновалов (15), Москвін (56) — у гостей. Попереджено Мамчура «Дніпро»).

	І	В	Н	П	М	О
Буковина	6	3	3	0	7—3	9
Динамо	5	3	2	0	8—4	8
Металіст	7	3	2	2	11—7	8
Дніпро	6	3	1	2	8—5	7
Волинь	6	3	1	2	6—5	7
Нива Тр.	6	2	2	2	4—3	6
Нафтовик	7	2	2	3	2—6	6
Прикарпаття	7	1	4	2	1—2	6
Зоря-МАЛС	6	2	1	3	6—8	5
СКА	6	0	0	6	2—12	0

Віч-на-віч з природою

РИБАЛЬСЬКІ НЕСПОДІВАНКИ

Ось і позаду недовга зимова риболовля, яку полюбляю, мабуть, більше, ніж літню. Навіть у затонах лід уже пропав. О такій порі мимоволі ніби підсумовуєш любительську «зимову путину». І згадуєш не тільки вдалу риболовлю, а й цікаві, як на мене, несподіванки, що нерідко трапляються, коли, діждавшись вихідного, віч-на-віч спілкуєшся з природою. Скажімо, ось такі.

КОМИШОВИЙ «ГРАБІЖНИК»

Того дня рибалив я на віддаленому озері Білому, звідусіль оточеному густими комишами Дністровських плавнів. Зранку клювало добре: через годину-півтори на льоду вже підстрибувало десятків два добрячих окунців. І всі — лише з двох сусідніх лунок. Та поступово клювання припинилося. Що ж, треба шукати рибу в іншому місці. Відійшов на десяток метрів, пробив нову лунку, опустив у воду мормишку.

І тут вухо вловило якийсь шурхіт у прибережних комишах. Що там? Зимова птаха, либонь, копошиться. Та тільки отак подумав; як із заростей величезними стрибками вихопився... смугастий кіт. Через мить він був уже серед моїх залишених на кризі окунів. Ухопив чи не найбільшого і такими ж метровими стрибками через кілька секунд сховався у комишах. Тільки зашурхотіло. Довгенько, мабуть, спостерігав, злодюжка, за моїм уловом, приноровлюючись, як би й собі від нього пайку відстьобнути.

Та я не образився. Зрадів навіть, що вдалося, нарешті, отак близько побачити дуже обережного плавневого красеня — комишового кота, про якого досі тільки чув розповіді рибалок та мисливців. А надвечір, збираючись додому, залишив на кризі кілька окунців. Може, подумалось, прийде сюди ще раз комишовий мешканець, то хай поласує. Адже йому, вочевидь, добувати взимку собі харч не так просто.

САМОТНІСТЬ

Тепер, уявляючи собі самотність, я неодмінно згадую того одинокого лебедя, якого узрів якось на скутому кригою

старику Турунчука — притоки Дністра, яка нині знайшла собі нове русло. Захоплений риболовлею — раз за разом клювали то таранька, то плоскирка, я не відразу помітив птаха. Лише коли він зашурхотів десь метрів за десять від мене, глянув у той бік — і аж серце защеміло: лебідь був не білий, як зазвичай, а якийсь брудно-сірий (вимазався, мабуть, у плавнях в попіл — зловмисники чи байдужці й цього року то тут, то там підпалюють комиш), на грудях пір'я у нього аж закуйовдилося і здалося, змерзлося, по слизькій кризі птаху ступати було незвично й важко — його ноги ковзали, роз'їжджалися. Поволі просуваючись у мій бік, лебідь начебто дивився на мене з надією.

Я вийняв торбину з харчем, відламав шматок хліба, кинув птахові. Він тут же підхопив його. Отак, кидаючи шматочки все ближче й ближче, я приманював лебедя до себе. Метра за два, однак, він зупинився, ніби відміряв безпечну відстань. І далі не зробив уже ні півкроку. Там і ласував шматочками хліба, сиру, сала, вареного яйця. Зголоднів, видно, добряче, бо відмовився від харчу аж тоді, як умаламурив більшу частину моєї денної пайки.

Потім походив округ ще хвилину-другу, немов дякуючи за пригощання, і раптом, розправивши розлогі крила, тріпонув ними — важко, незграбно, та все ж злетів. Проводжаючи його поглядом, побачив, що приземлився він не так уже й далеко — метрів за триста, на сусідньому озерці, теж оточеному комишами і скутим, на жаль, кригою.

Чому, лебедю, ти тут — у холоді й голоді, на самотині? Чому відстав від своєї зграї? Чи дочекаєшся весни, а разом із нею й відкритої води, і своїх родичів лебединих?

НАЛЯКАЛА

На тому ж старику Турунчука, але вже ближче до весни, зовсім оце недавно, таки добряче налякала мене... видра. Влітку зустрічав цю звірину в тутешніх місцях не раз, із цікавістю спостерігав за її повадками, а тут — налякала. Та судіть самі.

...На водоймище приїхав рано, ще тільки сіріло, щоб не прогавити перше клювання. Поспішив до випробуваних у минулі приїзди лунок — ніколи не був там без улову. Швиденько розчистив їх (за тиждень лід встиг товстенько скувати лунки), опустив до однієї з них мормишку. Посмикуючи, підняв раз, вдруге... Анічогісінько. Чому б то, куди поділася риба? А може, просто ще ранувато? Хвилин з п'ятнадцять шукав щастя то в одній лунці, то в другій. Ні, пусто, і ось, коли примостився на рибальський ящик ще біля однієї та намірився вкинути у воду мормишку, рука якось мов сама собою заклякла. З лунки визирала на мене темними очицями страшнюча вусата морда. Жах! Спочатку подумав було, що у вранішній імлі це мені ввижається. Може, десь аж через хвилину, поки ми, не мигаючи, дивилися одне на одного, я нарешті збагнув: та це ж видра! А як відлягло від серця, то звірина так же безшумно, як і з'явилася, зникла.

Що ж, коли тут уже є отакий неперевершений рибалка, вирішив я, то клювання мені не бачити. Зібрав рибальське начиння та й подибав подалі звідти. Пробив на новому місці кілька лунок. І вже за першим підійманням мормишки відчув, як вудку аж пригнуло — на гачку сидів півкілограмовий окунь-горбань. Не тільки мене, виходить, видра отам налякала, а й рибу, полюючи, розігнала.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

ГОЛОС України

Газета Верховної Ради України

Головний редактор
Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ
перший заступник головного редактора
Олександр БІЛИК
заступник головного редактора
Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ
член-кореспондент АН України
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ
оглядач, завідуючий відділом культури
Леонід САМОЙЛЕНКО
заступник головного редактора
Борис СИДОРЕНКО
заступник головного редактора
Анатолій СОЛОНСЬКИЙ
редактор відділу кореспондентської мережі
Віталій СУДДЯ
відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції:
252047
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:
Для довідок — 441-89-61
441-89-46
телефакс — 224-72-54
Відділ реклами — 441-89-44

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається.

Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Загальний тираж 388.973.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047 Київ, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311063.

1 2 3 4 5 6 7 8 9